

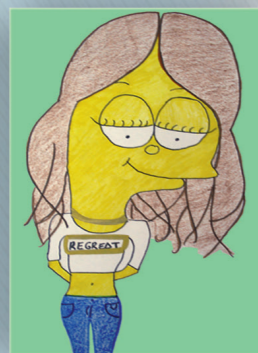
y
o
u
r

SIMPSONATE

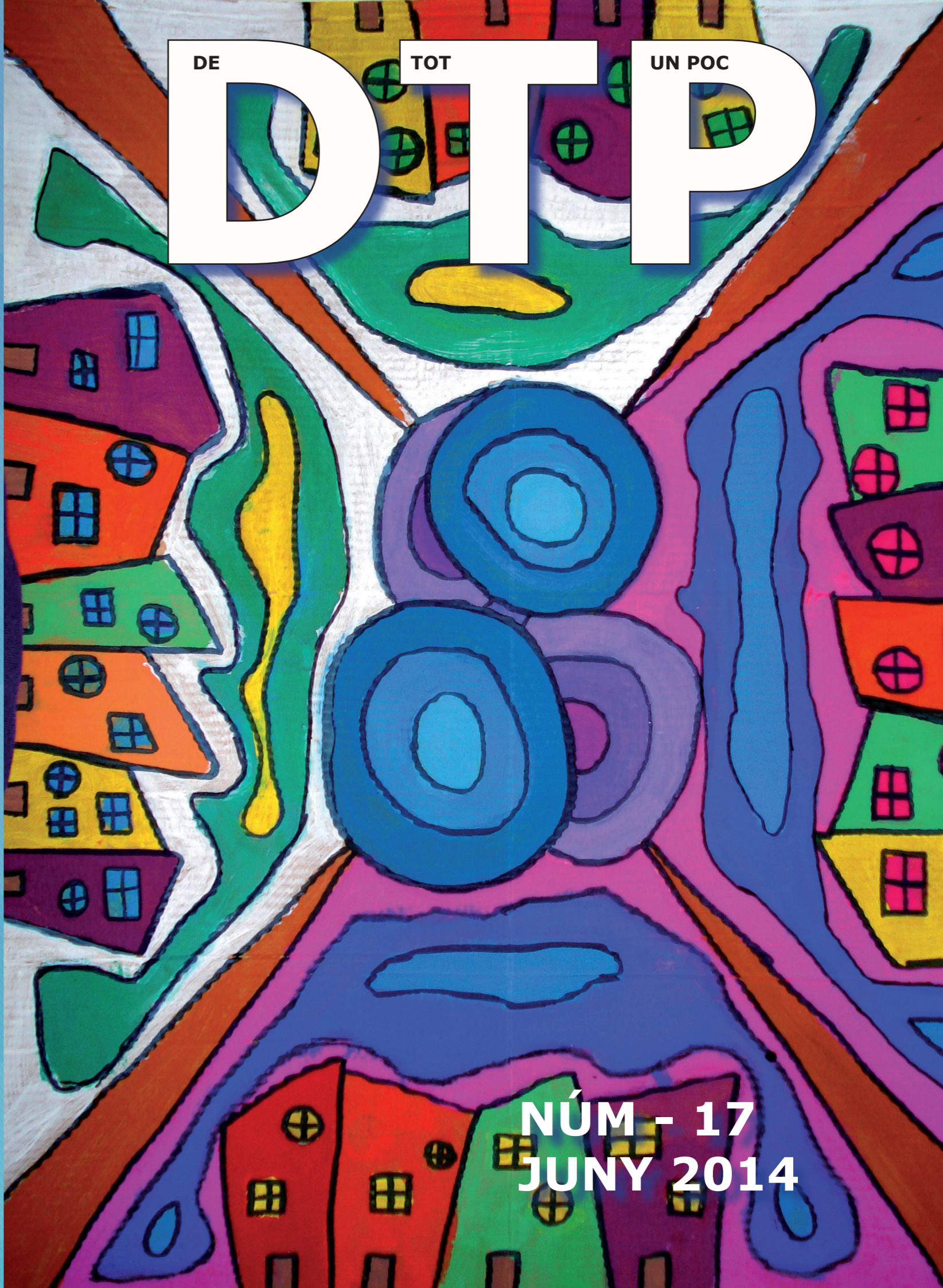
A new project of the Art Departament

e
L
F
!!

DE **D** TOT **T** UN POC **P**

NÚM - 17
JUNY 2014

CURS 2013-14

TIMES SQUARE - NEW YORK

2n de BATXILLERAT

PROMOCIÓ 2012-14

COL·LABORA AMB DTP
L'AJUNTAMENT
D'ALCALÀ DE XIVERT
ALCOSSEBRE

SUMARI

EDITORIAL
 INTERCANVI AMB FORCALQUIER, 2a PART
 TREBALL COOPERATIU A PLÀSTICA:)
 PROJECTES DE TECNOLOGIA. CURS 2013-2014
 RECITAL Y TALLER DE ESCRITURA DE RAÚL
 VACAS
 VISITA A L'EACC
 MEDIACIÓN
 MICRORELAT
 EXCURSIÓ AL PALAU DE LA MÚSICA
 ESTUDIAR ACÍ I ALLÀ
 CURS DE PRIMERS AUXILIS
 II CARRERA SOLIDÀRIA PER LA DONA
 EL KANGOO JUMP A L'IES SERRA D'IRTA
 PROYECTO EUROPEO EN FINLANDIA
 FITNES DAY A VALÈNCIA
 MIGUEL VIDAL JA S'HA JUBILAT
 VIATGE A MADRID
 ELS ALUMNES DE 2n DE PQPI VISITEM LA CIU-
 TAT DE VALÈNCIA
 REPRESENTACIÓ DE TERRA BAIXA D'ÀNGEL
 GUIMERA
 FOTOS GRUPS 2013-14
 INTERESSOS
 ARQUÍMEDES ENS INSPIRA
 20 DIES DE MÓN LABORAL
 VIATGE A LA NEU 2014
 ¡PRECAUCIÓN CON LAS REDES SOCIALES
 "DANCING BEYOND BORDERS"
 ROSA
 FRITZ HABER
 TRIP TO LONDON
 THE ASSASSINATION OF THE TOWN MAYOR
 THE INCREDIBLE FAIRTALE OF THE MAGICAL
 WOOD
 REVOLUCIÓN VIRTUAL
 PROVA CANGUR I OLIMPIADA
 DIA D'ESQUÍ A VALDELINARES
 LA NOVA FORMACIÓ PROFESSIONAL
 LA FORMACIÓ PROFESSIONAL DUAL
 MUNDER IN PARIS
 CONCURS COMPITALIA
 CONCURS BÍBLIC
 TEATRE A SAGUNT
 MULTIAVENTURA 2013
 SENDERISME AL CASTELL DE XIVERT
 ENGLISH THEATRE

DIPÒSIT LEGAL: CS 204-2008

ISSN: 1889-5700

Imprés en paper reciclat

EDITORIAL

Alcalà de Xivert, juny de 2014

I ja fa quasi un any... Doncs sí, ja fa un any que vam decidir assumir la direcció del centre. Amb moltes ganes, moltes més que experiència, ens vam llançar a una nova aventura: conèixer, de primera mà, què és això de prendre totes les decisions per tal de gestionar el dia a dia de la vida d'un institut.

Noves energies, noves maneres, diferents punts de vista i un mateix objectiu... l'IES Serra d'Irta. Partírem des de la continuïtat del treball encetat els cursos anteriors i des de l'agraïment al suport rebut en tot moment. Acabàrem el curs 2012-13, vam fer un traspàs de poders, o carteres, en un ambient d'allò més agradable i, el mes de juliol, començarem a treballar de valent. Fou sobretot durant el mes de setembre quan, després d'un inici de curs extenuant, vam mostrar el nostre esperit lluitador i de superació. Com a poc, qualifiquem l'experiència d'intensa, no sempre reconeguda i en qualsevol cas, apassionant.

Des d'ací volem agrair, a tota aquesta comunitat, composta pels professors i professores del claustre, pares, mares, alumnes, conserges, administratives i dones de la neteja i cantina, el vostre treball, col·laboració i implicació. És, i mai millor dit, un treball d'equip, on tots estem implicats. Gràcies una altra vegada, *et l'avenir est à nous*.

Us desitgem a tots un bon estiu i unes merescudes vacances.

L'EQUIP DIRECTIU

El nostre agraïment als que han col·laborat amb la il·lustració de la revista, alumnes de 1r, 3r i 4t de Plàstica i 1r de Batxillerat d'Informàtica, a Juan Sánchez Amorós, i a tots aquells que ho han fet d'alguna manera, des de correcció de textos, maquetació, recolçament animic...

<http://iesserrairta.edu.gva.es>

INTERCANVI AMB FORCALQUIER, 2a PART

Bonjour à tous.

On voudrait remercier toutes les élèves et leur familles la bonne participation à l'échange de Forcalquier. Ça a été une expérience inoubliable et enrichissante pour tous. On vous attend l'année prochaine.

Merci de votre implication et carinyo. Désolée mais je ne trouve pas d'équivalent en français qui exprime aussi bien notre gratitude.

À la prochaine.

Mónica, Lidia et Esther

INTERCANVI AMB FRANÇA, 2ª PART

El passat octubre van vindre a la nostra localitat els francesos amb què féiem l'intercanvi. Venien de Forcalquier, un menut poble al costat de Marsella, acompanyats de dos professors. Va ser una setmana inoblidable.

Era divendres, i l'autobús amb què van vindre, va arribar abans de l'hora prevista, (i encara estàvem tots dormint!) al voltant de les sis del matí. A les onze vam entrar a l'institut,

i quan va acabar el pati vam fer una visita pel centre, que va acabar amb un esmorzar a la cantina (algun francès devia pensar que era el dinar, ja que ells dinen a les dotze). Les dues últimes hores vam fer classe normal acompanyats dels alumnes de Forcalquier, que degueren flipar amb l'escàndol que hi acostuma a haver a algunes aules.

Un dia vam agafar el trenet turístic d'Alcossebre per a que pogueren veure el poble. Vam anar a dinar a la platja de les Fonts, on vam jugar a volei, beisbol, etc. Recordem que les ones trencaven amb força sobre l'escullera, llavors, vam gaudir molt mullant-nos amb l'aigua. Per finalitzar vam fer un passeig fins el Far. Eixa nit anàrem a sopar al *xino*, professores incloses.

Una vesprada vam visitar Alcalà. Primer pujàrem al campanar per observar una panoràmica del poble. A continuació vam anar a la Casa de Cultura, on l'alcalde els va donar la benvinguda en persona i vam fer un berenaret.

Un altre dia vam visitar Peníscola, començant pel castell. Dalt de tot, vam poder contemplar les belles vistes que ens oferia el nostre mar. Esmorzàrem a la platja, i la majoria van acabar banyant-se.

També vam anar a València. Pel matí vam visitar la part antiga de la ciutat, la llotja, la placeta Redona, etc. Vam dinar en el centre comercial el Saler (la majoria en el McDonald's). Per

la vesprada vam anar a l'oceanogràfic. Vam veure un espectacle de dofins molt entretingut i una gran quantitat de peixos. Donava molta impressió, perquè podies arribar a tindre un tauró a menys d'un metre de tu! Hi havia animals aquàtics molt estranys, altres de simpàtics, a ratlles, acolorits, amb llunes... i tots tenien el seu encant.

A més a més, van haver algunes vesprades en família, durant les quals podíem anar on volguérem.

Esperem que aquesta fantàstica experiència es pugui repetir, i us animem a que participeu. De segur que serà inoblidable, com eixa setmana per a nosaltres.

Bon estiu per a tots.

Mar Arnau i Paula Roselló
2n d'ESO

TREBALL COOPERATIU A PLÀSTICA:)

En l'aula de plàstica, estem fent un treball en grup.

El treball consta en fer-nos passar per l'artista Hundertwasser, creant una obra al seu estil, perquè ell no la va arribar a crear.

Al grup hi ha 4 rols:

DINAMITZADOR/A: Qui motiva els membres del grup, per fer que treballen tots (Ilja).

COORDINADOR/A: És la persona que s'encarrega de controlar que fem la feina per on correspon, i com correspon (Carlos, Asmae, Clara).

PALETA: S'encarrega de controlar que posem la quantitat necessària de pintura, i que en fem un bon ús (Berta).

DIARI: És un full on un membre del grup s'encarrega d'escriure tot el que ens ha passat en eixa hora de classe, tot el que hem avançat, si hem tingut cap problema i com l'hem solucionat. (Ilja&Berta)

En el meu grup som 5 persones: Clara, Carlos, Ilja, Asmae & jo "Berta". Personalment estic molt a gust treballant amb ells. Ens portem tots de meravella, ens agrada treballar junts, perquè ens comprem els uns als altres, avancem molt i així ens divertim moltíssim.

Jo acostumo ser la que té les idees principals a l'hora d'actuar, i si no ens agrada a tots la idea, la canviem al gust de tothom.

Malgrat els problemes, que ens van endarrerir un poc el treball, ara estem al mateix nivell que tothom.

Pense que treballar en equip és molt important per aprendre a conviure amb els demés, per a saber escoltar diferents opinions i arribar a un acord, etc. Si per mi fos, m'agradaria fer més sovint treballs en equip.

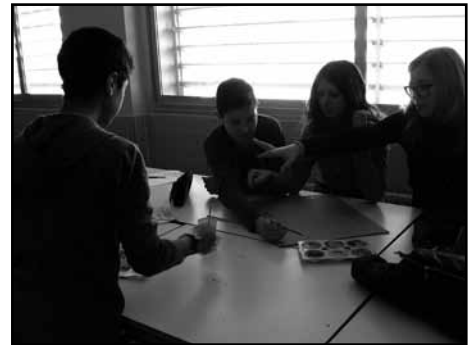
És molt divertit treballar en grup, perquè aprens d'una forma diferent, avances d'altra manera i et poden ajudar en coses que tu no sàpies fer bé, i tu pots ajudar els altres.

Encara que també hi ha inconvenients, com posar-se tots d'acord, mantindre un to de veu moderat... el que més ens costa és donar la raó a un company.

Una de les coses que podríem millorar és a l'hora de dir-nos les coses, ja que realment ens les hauríem de dir amb més afecte. No ens enfadem perquè estem acostumats, però si abans de dir-ho ho pensem, queda el doble de bonic tractar-nos amb afecte i solidaritat.

I jo també podria millorar... perquè de vegades soc prou "manoneta"

Berta Bellés
1r d'ESO

DATES DE MATRÍCULA:

- Si has de cursar batxillerat, **els dies 27 i 30 de juny.**
- Si has de cursar 4t ESO, **els dies 1 i 2 de juliol.**
- Si has de cursar 1r ESO, **els dies 3 i 4 de juliol.**
- Si has de cursar 2n ESO, **els dies 7 i 8 de juliol.**
- Si has de cursar 3r ESO, **els dies 9 i 10 de juliol.**
- Si has de cursar C. formatius o PQPI, **els dies 11 i 14 de juliol.**

HORARI DE MATRÍCULA: de 9:00 a 14:00 hores.

El alumnes amb 3 o més assignatures pendents s'han de matricular del curs que han realitzat i del següent, tot esperant les notes de setembre.

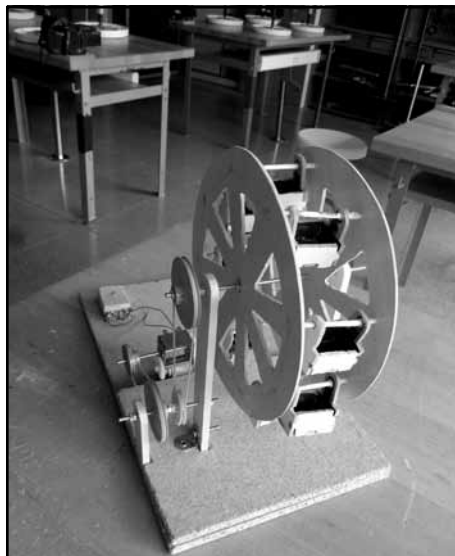
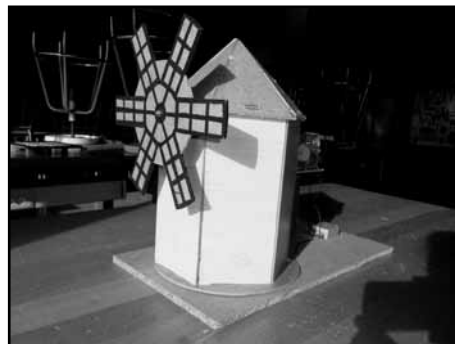
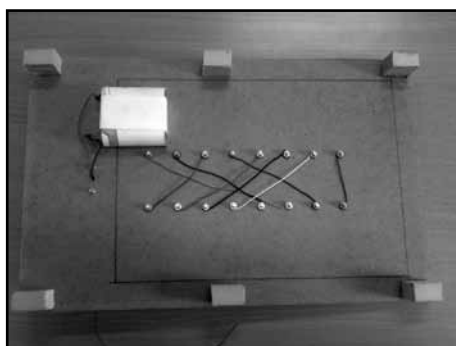
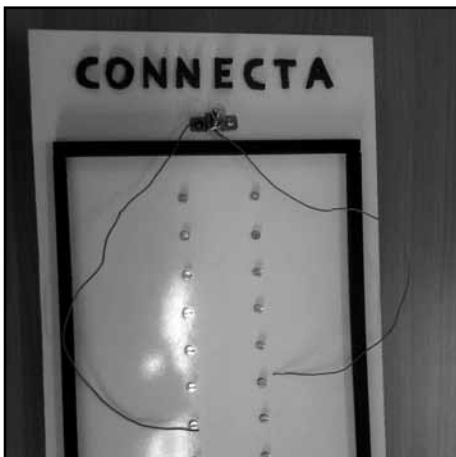
PROJECTES DE TECNOLOGIA. CURS 2013-2014

PROJECTE CONNECTA

A primer de l'ESO, els alumnes han construït un joc anomenat connecta. El projecte s'ha realitzat en dues fases diferents:

- En la primera han construït el tauler, els marges de les fitxes, els topes de la base, cada una de les connexions. A més a més han fixat el portabombetes, la bombeta i la pila. Tot això ho han fet a l'aula taller de tecnologia.
- En la segona fase han realitzat les fitxes del joc. Dues d'elles havien d'estar relacionades amb els continguts vistos a l'assignatura de tecnologia, mentre que la tercera era lliure. De tota manera podien realitzar-ne més de tres. Aquesta segona fase l'han realitzada a l'aula d'informàtica.

Els materials emprats han sigut: fusta de DM de 3 mm, llistonets de fusta de 9 mm, llistons de 25 x 14 mm, cola blanca, cargols, femelles, volanderes, cables, portabombeta, bombeta i una pila de petaca.

NÒRIA DE FIRA I MOLINET

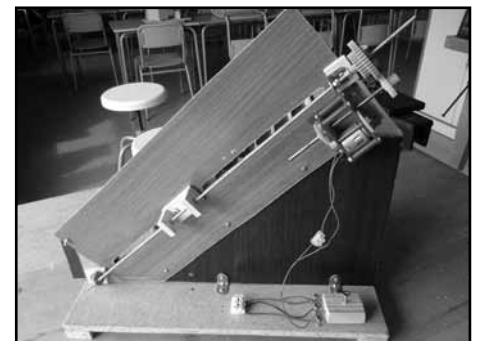
Els i les alumnes de segon de l'ESO han realitzat dos projectes diferents: una nòria de fira i un molinet. Els dos mecanismes estan acoblats a un motor que els dóna moviment.

Els materials emprats han sigut: fusta d'aglomerat, fusta de DM, llistons de fusta de diferents tamanyes, cola blanca, cola de contacte, bastonets de xupa-xups, vareta roscada, cargols, femelles, volanderes, motor amb

reductora, politges, rodes dentades i mecanismes d'acoblament.

ESCALA MECÀNICA PER A DISMINUÏTS FÍSICS

El projecte que veiem en la fotografia l'han realitzat els i les alumnes de tercer de l'ESO. Com podem veure han dibuixat, tallat, llimat i finalment muntat una escala composta de dues parts: una primera part per a que les persones sense cap problema físic pugen per l'escala, una segona part amb una cadireta que té un accionament motoritzat per a que

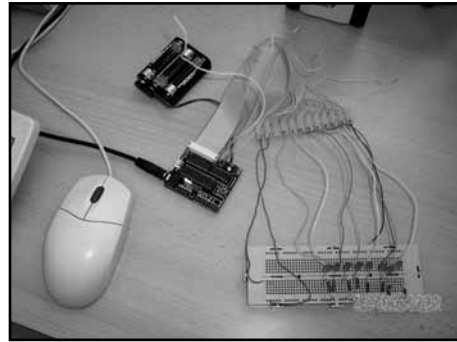
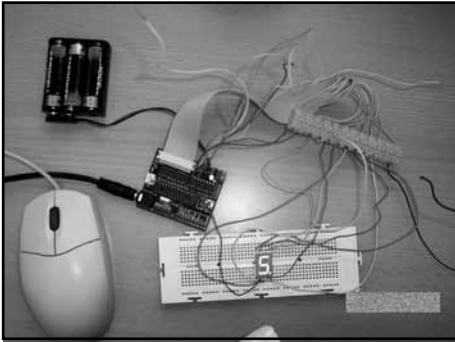

les persones amb problemes físics puguin accedir amb la seua cadira de rodes.

Aquesta cadireta es mou lentament accionada per un motor que inverteix el seu recorregut en funció de la posició que tinga una clau d'encreuament.

INSTAL·LACIÓ ELÈCTRICA EN LA VIVENDA

Els i les alumnes de quart de l'ESO que van escollir l'assignatura troncal de Tecnologia, han realitzat el muntatge complet d'una vivenda (pis) i l'enllumenat d'una escala de dues

plantes. En les dues instal·lacions han connectat tots els elements necessaris començant pel fusible de protecció, continuant pel comptador de la llum, passant pel quadre de comandament i protecció en el qual apareixen l'interruptor de control de potència, el diferencial i els diferents interruptors magnetotèrmics. Després han connectat diferents elements de maniobra: polsadors, interruptors, commutadors, claus d'encreuament i reguladors d'intensitat. Finalment han connectat diferents receptors: bombetes, tubs fluorescents, làmpades halògenes, timbres, bronzidors i diferents endolls: uns per a receptors de xicoteta intensitat i d'altres per a receptors d'intensitats elevades com el forn o la vitroceràmica.

CONTROL AUTOMÀTIC A TRAVÉS DE L'ORDINADOR

El projecte que veiem en la fotografia l'han fet els alumnes de quart de l'ESO que van escollir l'assignatura troncal de Tecnologia. Es tracta d'una targeta que té integrat un microprocessador que es programa mitjançant el llenguatge

de programació Bàsic, amb aquesta targeta que s'anomena PICAXE es poden controlar vuit sortides diferents que variaran el seu funcionament en funció del que passe en alguna de les vuit entrades digitals o en alguna de les quatre entrades analògiques de que disposa la targeta.

En les dues imatges veiem la targeta controlant d'una banda a vuit leds diferents i en l'altra imatge a un display de set segments.

A més a més i, tal i com vàrem fer el curs passat, els i les alumnes en l'aula d'informàtica han emprat el mètode de programació anomenat organigrama per tal de realitzar les pràctiques amb la targeta PICAXE.

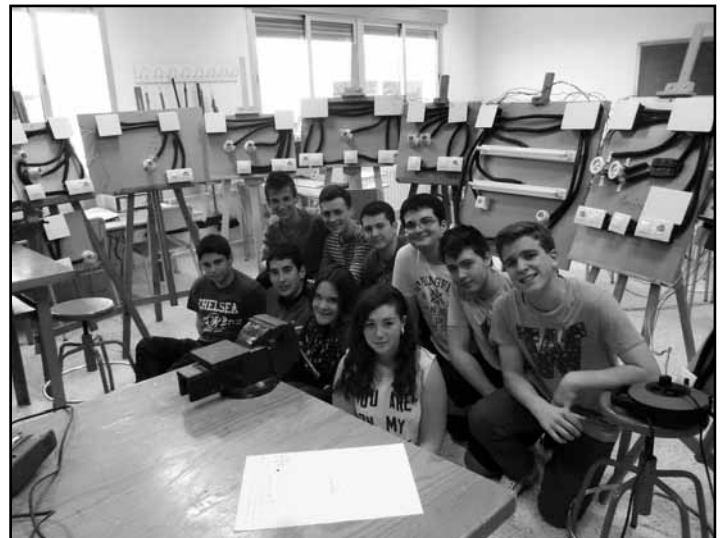
Els alumnes han aconseguit fins i tot programar melodies musicals. Aquestes composicions les hem pogut escoltar a través de la targeta PICAXE i les ha reproduïdes un xicotet altaveu connectat a una placa board.

**María Pilar Villanueva Flors
Esther Balaguer Martínez
Lluís Giner Mas,
professors de tecnologia**

Des de l'IES Serra d'Irta en general i en concret des del departament de tecnologia, volem agrair a l'empresa RIMOBEL de Vinaròs la col·laboració rebuda al llarg dels darrers anys. Aquesta empresa ens ha proporcionat, de manera completament desinteressada, la fusta amb la qual els nostres alumnes han realitzat els seus projectes.

GRÀCIES RIMOBEL!

RECITAL Y TALLER DE ESCRITURA DE RAÚL VACAS. PLAN DE FOMENTO DE LA LECTURA

Antes de empezar la entrevista, queríamos darte las gracias por haber venido a nuestro instituto. Hemos disfrutado muchísimo. Tanto el taller como el recital han sido muy inspiradores, ¿has conseguido que tengamos ganas de escribir y de leer poesía! También has despertado nuestra curiosidad, así que aquí van nuestras preguntas:

¿Cuándo descubriste que la poesía era tu vocación? ¿Cómo descubriste que tenías esa capacidad para escribir poemas y expresarte mediante las palabras?

Fue en el instituto cuando comencé a coquetear y jugar con las palabras. A mi lado se sentaba un compañero que tenía un grupo de música y entre los dos hacíamos las letras de algunas canciones. También parodiábamos textos conocidos en los que nos burlábamos de algunos profesores. Esos poemas los repartíamos entre los demás compañeros de clase firmados con seudónimo: "Agustín y Puri". Lo pasábamos bien pero no tenía claro que esa fuese mi vocación. Tal vez un segundo premio que me dieron en el Instituto por un poema de amor y los reconocimientos que llegaron años después me ayudaron a conformar dicha vocación.

Siempre me gustó escribir. En los exámenes, aunque no hubiera estudiado, llenaba un par de folios. Mejor la imaginación que el silencio. Mi falta de memoria y de estudio la suplía con poesía.

¿Qué autores te inspiraron en tus comienzos como poeta? ¿Siguen influyéndote o has cambiado de gustos? ¿Prefieres los clásicos o la poesía actual?

Mis primeras influencias fueron Rafael Alberti, Dámaso Alonso, Blas de Otero y Gabriel Celaya. Esas fueron mis primeras lecturas por iniciativa propia. Pero también influyó en mí Gabriel y Galán, un poeta de la tierra del que mi madre sabía algunos

poemas de memoria. Dos libros que me marcaron en el instituto fueron San Manuel Bueno, mártir de Miguel de Unamuno y La vida es sueño de Calderón de la Barca. Todas esas lecturas permanecen en mí aunque después recibí otra serie de influencias como Mario Benedetti, Joaquín Sabina o Ángel González. Con el tiempo los gustos y los intereses varían aunque nunca se abandonan las primeras lecturas. Me gustan los clásicos y aprendo mucho de ellos pero también procuro estar atento a la poesía actual.

Hablaste en el recital de las tres "heridas" de Miguel Hernández. ¿Cuáles son tus "heridas", los temas que más te preocupan y sobre los que más escribes?

Me preocupa la muerte y por eso escribo sobre ella. Trato de conocerla, de intimar con ella como hacía Oliverio Girondo, pero también escribo muchos poemas de amor. Esas son mis dos heridas. En mi poesía hay un pulso constante entre ambos temas. A veces para destensar esa cuerda me inclino hacia el humor o la crítica social o escribo para niños. Me gusta mucho ensayar todo tipo de juegos literarios.

Ahora tengo pendiente escribir sobre la sociedad actual inmersa en una crisis no sólo económica sino de valores. Me preocupan la corrupción, la falta de ética, el paro, la miseria, el engaño. Creo que ahora debo adoptar un papel mucho más crítico.

¿Qué situaciones te inspiran más: las alegres o las tristes?

Mucho más las tristes. Cuando nos ocurre algo duro tenemos la necesidad de compartirlo con alguien, de hacer más leve nuestra carga. El folio en blanco es un buen confidente, siempre escucha. La nostalgia, el desamor, el paso del tiempo o la muerte suelen tocar de cerca mis palabras.

De todos tus libros, ¿cuál nos recomendarías y por qué?

Uf, qué difícil. Podría recomendaros uno para cada día de la semana pero no es bueno consumir poesía en grandes dosis. Depende mucho de la edad. Para primaria recomiendo *Abecé diario* y *Niños raros*, para secundaria *Consumir preferentemente* y *Esto y ESO* y para el lector de poesía más exigente *Señal* y *Uno solo*, un libro que presentaré en unos días en la Feria del Libro de Salamanca y que cuenta con el trabajo gráfico de Aquilino González.

¿Qué sientes al ver que a la gente le gustan tus poemas y que les transmites emociones?

Siento una gran satisfacción porque vivimos en una sociedad en la que cuesta mucho transmitir lo que sentimos. La gente sensible me gusta. La que es capaz de mostrar sin ningún tipo de prejuicio o sin miedo sus sentimientos. Y la alegría aún es mayor cuando alguien me pide un poema para ponerle música o utilizarlo en algún espectáculo. Porque sé que ese poema va a tener un recorrido mayor y va a llegar a más gente. En ocasiones me han pedido textos para bodas, pregones o entierros. Es todo un reto escribir por encargo.

En el taller nos recomendaste *El río que se secaba los jueves*. Hemos tomado nota. ¿Nos recomiendas algún otro para iniciarnos en la poesía?

Este es un libro de cuentos aunque alguno de ellos muy poético. Me gusta el humor de Víctor González, siempre afina y afila sus palabras. Todos los niños deberían iniciarse en la poesía de la mano de *Frederick, el ratón poeta* de Leo Lionni. Después podrían seguir con el libro *Julieta, estáte quieta*, más adelante con María de la Luz Uribe y Gloria Fuertes. Después pueden continuar con Carlos Murciano, Eduardo Polo y Antonio Rubio. Un buen libro para niños y mayores es *Lecciones de poesía para niños inquietos*, de Luis García Montero y también *Un poema para curar a los peces*, un libro delicioso que nos acerca al concepto de poesía. Para los adolescentes recomiendo la lectura de *Los lunes poesía*, de José Carlos Sierra y la lectura de autores jóvenes como Elena Medel, Ben Clark o Sonia Betancort.

¿Y alguna novela que te haya marcado?

La que más me ha marcado ha sido *Mortal y rosa*, de Francisco Umbral. Este libro, donde se mezclan la poesía, la narrativa, el ensayo o la filosofía me descubrió muchas cosas y me movió muchas cosas por dentro. Pero también disfruté con *La isla del tesoro* o *Moby Dick*. De pequeño me

gustó mucho *La guerra de los botones*. Dos autores actuales a los que sigo son Gonzalo Hidalgo Bayal y Antonio Orejudo.

Si no fueras escritor, ¿qué otra cosa te gustaría ser? ¿Has pensado alguna vez en ser actor de doblaje? Es que nos gustó mucho tu voz...

Muchas gracias por el cumplido. De pequeño quería ser como Félix Rodríguez de la Fuente y dedicarme a los animales. También he querido ser titiritero y maestro rural. Nunca me había planteado el tema del doblaje aunque sí que hice radio hace algunos años. Disfruté mucho dirigiendo un programa de poesía y música llamado "El autobús de los pájaros". También he hecho muchos recitales con amigos músicos. Me gusta el trabajo con la voz. Vivimos en una sociedad que grita y chillaba mucho por eso valoro a la gente que habla sin levantar la voz, con una textura y un timbre suaves. Tampoco me hubiera importado ser susurrador de caballos.

Nos encantó la idea de los poemas en la caja de cigarrillos, ¿cómo se te ocurrió?

Hace años un amigo poeta me enseñó una cajetilla de poemas que compró en Portugal. Era como un paquete de tabaco pero en el interior había poemas de escritores considerados "malditos". Aquella idea me gustó y años más tarde hice mi propia cajetilla de poemas. Me gusta

mucho la poesía visual y ensayar con todo tipo de formatos para envasar mis poemas. Me sirve además para hablar de un vicio sano como es la poesía. Eso sí, difícil de controlar, como el tabaco.

¿Te gusta recitar -como lo hiciste en nuestro instituto- acompañado de música?

Sí, mucho. Y he tenido la oportunidad de hacerlo con grandes músicos como Pedro Pastor, hijo de Luis Pastor; Mili Vizcaíno, una gran amiga con una voz espléndida, Sheila Blanco, Lucía Vázquez, Andrés Sudón, Fernando Maés. Disfruto mucho sobre un escenario y mucho más si es un bar rodeado de amigos. Hay un buen amigo de Salamanca que tiene un bar donde hemos organizado muchos recitales de música y poesía, dentro de un ciclo titulado "Recital y tal". Está muy bien leer poesía pero también escucharla y si es con el acompañamiento de una guitarra, un piano o un chelo mucho mejor.

¿Estás trabajando ahora mismo en algún proyecto o libro nuevo?

Sí. En un libro de poemas titulado *Alimentando lluvias*. Es un libro homenaje a Miguel Hernández, un poeta al que admiro por su poesía y su compromiso con la vida. Aún me faltan algunos poemas por revisar pero el trabajo principal está hecho. Cuando lo termine hablaré con algún amigo ilustrador para que lo ilustre y después lo presentaré a varias editoriales. Espero que sea acogido con el mismo cariño con que lo he escrito.

Y por último, ¿qué es para ti poesía?

Una manera de ser y estar en la vida. Un arma cargada de futuro, como decía Celaya. La mejor herramienta para expresar nuestros miedos, nuestro amor, nuestros sueños, nuestros sentimientos. No concibo la vida sin poesía. Y por eso lucho, para acercarla a niños, jóvenes y adultos. La poesía no es ningún artículo de lujo ni algo ajeno a nosotros. La poesía forma parte de nuestra vida. Estamos necesitados de palabras y de poesía.

**Alumnos de Castellano
4º de ESO, 1º y 2º de bachillerato**

VISITA A L'EACC (Espai d'Art Contemporani de Castelló)

El passat dijous 3 de març, alguns estudiants de tercer d'ESO de l'IES Serra d'Irta sortirem del centre per a anar a l'Espai d'Art Contemporani de Castelló (EACC).

Vam arribar allí i ens va rebre Juan Fran (Juan Francisco Fandos, encarregat de les visites guiades al Museu) qui ens acompanyaria durant tota la visita.

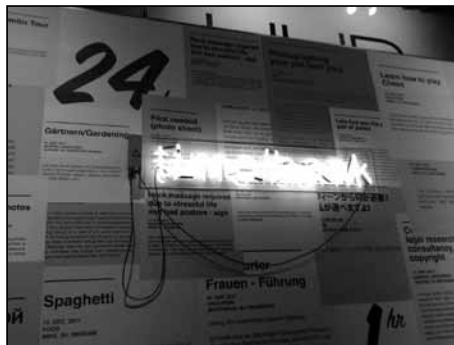

Mentre durava aquesta, vam veure coses diverses i ens va realitzar proves que, potser, a més d'un el devia fer reflexionar... A mi sí. Almenys en dues ocasions va aconseguir que m'adonara que tal vegada jo estava equivocada amb les meues opinions, o que, simplement era una opinió més.

Vam tractar temes molt diversos com l'intercanvi de temps, la vida que porten algunes persones homosexuals a causa de la societat que els acull, els morts que es troben no identificats... Aquestes últimes dades em sorprengueren bastant, doncs no sabia que desapareguera tanta gent i després no fora identificada, i només

d'imaginar-me el dolor que devien sentir els familiars em va entristir una mica.

Quan les explicacions van acabar ens van donar una mica de temps per a fer les fotos corresponents. Després li agràrem la seua explicació i ens vam acomiadar.

Esther Cucala Sospedra,
3r ESO

UNA DE REFLEXIONES

Porque la vida está llena de preguntas. Y quién sabe cuándo van a ser respondidas, cuestionadas o si simplemente van a quedar en el olvido.

Porque miles de dudas nos asaltan cada día y ocupan un tiempo en nuestra mente que quizá deberíamos emplear en otras cosas.

Porque quizá estamos abarcando más cosas de las que en realidad podemos y aún así no dejamos de preocuparnos porque pensamos que es nuestro deber.

Porque muchas cosas no deberían pasarnos a nosotros, ni a nadie. Que nadie merece un dolor tan efímero.

Pero siempre se sufre por algo.

Y aún así, cuando creemos que no podemos continuar, sacamos fuerzas. Fuerzas que sabe Dios de dónde salen.

Pero ahí están, que nos mantienen a flote.

Porque al final, siempre sale el sol. El dolor deja de ser tan efímero o incluso desaparece.

Sí, los libros se acaban, las historias tienen finales. Porque nada es eterno, pero siempre hay comienzos detrás de cada final. Que detrás de cada lágrima hay recuerdos que un día nos hicieron sonreír. Que cada sonrisa va acompañada de personas importantes. Personas que quizá estén o quizá no. Porque todo cambia, nada se mantiene igual. Pero al fin y al cabo, los cambios tampoco son tan malos.

Judith Hernández,
1r de Batxillerat

MEDIACIÓN

Tras habernos formado el año pasado como mediadores, este curso formamos un gran equipo de mediación. Estamos resolviendo asuntos que afectan a todas las personas del centro, directa o indirectamente, ya que la buena convivencia es una responsabilidad de todos. Además, nunca dejamos de adquirir nuevos conocimientos que nos ayudan a ejercer mejor nuestra labor. El pasado viernes 7 de marzo, algunas personas del equipo de mediación asistimos a las "V Jornades Provincials d'Alumnes Mediators" organizadas por el centro IES Miralcamp de Villa-Real. Resultó ser un día muy productivo ya que tuvimos la ocasión de conocer el punto de vista de un juez de paz y, seguidamente, de relacionarnos con alumnos mediadores de otros centros de la Comunidad mediante

dos talleres. En uno de ellos, al que asistieron Esther Cucala, Rebeca Martí y Nuria Bruñó, les enseñaron un vídeo sobre un atentado hacia un grupo de periodistas. Seguidamente, tuvieron que hacer dos ejercicios en los cuales debían explicar qué hubiesen hecho en caso de ver al culpable.

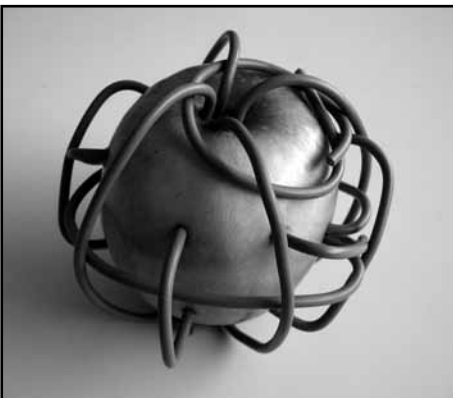
El otro taller, al que asistió Maria Andreea Moaga, había una persona por cada centro, y consistía en hablar con los otros mediadores y hacerles preguntas acerca de la mediación, como por ejemplo: ¿Qué beneficios te aporta en tu día a día ser mediador?

Yo personalmente, que he asistido a ese taller, puedo decir que ha sido una experiencia muy enriquecedora ya que he aprendido cosas de personas que llevan más años que yo en esto.

Además, en las jornadas tuvimos como a representante del equipo de mediación del centro en la mesa redonda a Larissa López, la función era explicar al resto de asistentes como funcionaba nuestro sistema de mediación. En opinión personal, fueron muchos los nervios de estar ahí arriba en aquella mesa representando al equipo delante de muchas personas por miedo a equivocarme en lo que podría decir, pero a su vez, fue una gran satisfacción ser la representante que informase acerca de este gran equipo que tenemos en el centro. Finalmente, todo salió muy bien y nos llevamos con todos nosotros un buen aprendizaje para animarnos en el tema de mediación: *La mediación se realiza para que ésta pueda llegar a desaparecer, y que cada uno de nosotros se dote de paciencia, sinceridad y comprensión para conseguir la tranquilidad emocional y la autorrealización personal a la hora de resolver nuestros conflictos.*

**Maria Andreea Moaga y
Larissa López, 4t d'ESO**

MICRORELAT

Ja estava decidit, fugirien la nit següent. El nazisme anava a més, no podien quedar-se en eixa casa. Al tornar de la compra, va sentir pel carrer que els soldats estaven agafant a tots els jueus del barri i ficant-los en furgonetes per emportar-se'ls a un lloc del que mai tornarien. Es va imaginar el pitjor i plena de por s'apresurà per arribar a casa el més prompte possible.

Va obrir la porta amb terror. Va buscar desesperadament el seu home, la seua filla, l'àvia... però no hi havia ningú. A la fi ho havien conseguit.

M. Arnau

EXCURSIÓ AL PALAU DE LA MÚSICA

El passat 6 de maig, els alumnes de 2n vam anar al Palau de la Música de València. Ens van acompanyar Inma (la professora de naturals) i Bea (la professora d'anglès) a més de Noèlia (la professora de música) que ens esperava allí. L'autobús va eixir a les huit del matí i marxàrem cap a València.

Vam arribar sobre les 10h, i ens vam parar davant del Palau, als jardins, per menjar l'entrepà. Amb els diners que sobraren de l'excursió Noèlia va comprar papes i coca cola per a tots.

Hi havia molts instituts: públics, privats, de poble, de ciutat... etc. Junts vam omplir quasi totes les butaques! Ens vam asseure tots els companys a tres files de butaques, per a que els mestres pogueren controlar. Quan ens vam asseure, a l'escenari també estava acomodant-se ja la Banda Municipal de València.

Primer es va presentar el director, i aquest ens explicà les característiques de cada instrument, les qualitats del so i més coses, totes treballades a classe durant el curs, per la qual cosa tot ens sonava. Tot el discurs del director va estar acompanyat amb exemples musicals d'obres més o menys conegudes per nosaltres. En aquesta fase, el director va baixar de l'escenari i va fer una pregunta a un xiquet del públic i aquest li va contestar pel micròfon. Seguidament, el director

va tornar a l'escenari per continuar el concert.

Després d'aquesta introducció pel director, que contínuamente parlava amb nosaltres, van començar a sonar tots els instruments junts formant melodies precioses en les quals intentàvem identificar les qualitats del so i tot el que ens havia explicat feia un moment l'amable director.

Van interpretar obres com la banda sonora de Batman, la Bella y la Bestia, fragments d'òperes, etc.

Al cap d'uns minuts, el director, que continuava parlava amb nosaltres, va demanar la intervenció en aquest espectacle de deu alumnes de diferents instituts. Nosaltres no vam poder anar-hi ja que estàvem a la part de dalt del pati de butaques, que per altra banda era la millor zona. Els xiquets que van eixir se situaren a la part de l'escenari on es troba la percussió, i havien de colpejar els instruments amb baquetes seguint el ritme i la pulsació que marcava el director per a tota la banda.

Quan aquests alumnes van tornar a les seues butaques el director ens va indicar el moment de l'entrada per començar a tocar tots nosaltres, juntament amb la Banda, unes obres que havíem preparat a classe: un fragment de l'òpera *La Flauta Màgica* de W.A. Mozart i *Canción de Cuna* de J. Brahms

Quan vam acabar, la banda ens va aplaudir per la nostra actuació i nosaltres a ells per la seua. Finalment el director es va acomiadar de nosaltres i vam tornar a l'institut. Va ser una experiència inoblidable. Esperem que es pugui repetir.

Lucía Blake, Paula Roselló i Mar Mañez, 2n d'ESO

ESTUDIAR ACÍ I ALLÀ

Com podreu pensar, pot parèixer un rotllo tot açò. Però per a qui està dia rere dia, no li ho pareix. És més, fins i tot la gent que va al Conservatori de Música i està estudiant l'ESO o el Batxillerat, se sent orgullosa de poder compaginar els estudis i la música.

Perquè molta gent pensa: "I per què has d'anar allí?"- I jo acostumo a respondre'm- I per què no? Per què no puc fer la carrera que m'agrada, si a més de portar-ho tot endavant, em donen avantatges per poder dur-ho al mateix temps? Clar, hi ha gent a qui no li agrada la música com a carrera per a un futur i, per tant, és normal que pregunte alguna cosa així.

Normalment, el que més gràcia em sol fer és quan em diuen: "I tu per què tens hores lliures que no hi fas res, i jo he d'atendre i fer tot el que em demana el professor?" Doncs bé, jo o qualsevol persona que vaja al Conservatori, tenim

hores lliures perquè és impossible que amb les hores diàries que tenim de classe a l'institut i amb les del Conservatori, arribem a tots els llocs. Si quan arribem a casa, hem de dinar ràpid i anar-nos-en al Conservatori: "Quan fem els deures de l'institut?" I si tenim algun examen al dia següent i per la vesprada la tenim tota ocupada amb classes al Conservatori. "Quan estudiem?" Doncs, per això tenim hores lliures, per avançar tot el que puguem i així poder arribar més fàcilment a tots els llocs. Pot parèixer mentida però, fins i tot tenint hores lliures, costa arribar a tot, i més quan tenim exàmens als dos llocs.

Us imagineu que cursareu dos vegades el mateix curs que feu ara en un sol any i tot de cop? Necessaríeu temps per tots els llocs! El que jo solc fer és: el cap de setmana agafar un full i escriure tots els exàmens que tinc o

treballs que he de fer per a la setmana vinent i organitzar-me les hores d'estudi per vesprades. D'aquesta manera sé el que he de fer i mai em pilla de sorpresa res. És veritat que de vegades alguna cosa se t'escapa però, d'aquesta manera, sempre intente portar tota la feina al dia.

Tamara Adell Ramos,
4t d'ESO

CURS DE PRIMERS AUXILIS

Els primers auxilis consisteixen en tindre un coneixement bàsic de com poder ajudar a alguna persona accidentada.

La formació en primers auxilis és molt útil, ja que anant pel carrer et pots trobar amb algú que necessita la teua ajuda i fins i tot li pots salvar la vida. Jo crec que totes les persones que tinguin 16 anys o siguin majors d'eixa edat haurien d'estar formats en aquest tema, ja que són conscients del perill i ja són responsables per a poder actuar.

Jo vaig tindre l'oportunitat de formar-me en primers auxilis.

El curs em va agradar molt, ja que així podré ajudar a algú que ho necessite i podré salvar-li la vida o evitar que empitjori l'estat de l'accidentat.

A continuació vaig a resumir el que vam aprendre al llarg del curs.

Si veus algú que està a terra sense moure's, has d'arrimar-te i preguntar-li com està. Si no respon, crida demanant ajuda al 112, posa el cap de l'accidentat cap arrere i col·loca la teua orel·la a l'altura de la boca de l'accidentat mirant durant 10 segons el tòrax, per comprovar si el tòrax s'eleva i sentir la seua respiració.

Si l'accidentat respira, el col·loquem en la posició de recuperació que consisteix en posar-lo de costat amb la cama que queda a sota, recta i la del damunt flexionada. Cal estirar-li el braç de baix, posar l'altre baix del cap i el cap tirat un poc cap arrere per si l'accidentat vomita o sagna per la boca.

Si no respira amb normalitat, crida de seguida al 112, telèfon d'emergències, dient totes les dades necessàries, el teu nom, a quin carrer ha passat, el teu número de telèfon, i, sobretot, no penges tu primer, deixa que ho facen ells quan tinguen tota la informació necessària.

Després has de fer-li la RCP (Reanimació Càrdio Pulmonar), que consisteix en 30 compresions toràciques i 2 ventilacions, 30:2, si disposes de la DEA (DEs fibrilació Automàtica) també pots utilitzar-la, sols cal seguir aquests passos: 1r encén el DEA, 2n col·loca els parxes com et diu l'aparell, finalment segueix les instruccions dels seus missatges i espera a que arribe l'ambulància o els serveis d'ajuda.

Laura Sales,
PQPI

II CARRERA SOLIDÀRIA PER LA DONA

5 de març de 2014

El dia 5 de març es va realitzar a Alcalà de Xivert la "II Carrera Solidària per la Dona" que va organitzar l'Ajuntament de la població amb la col·laboració de l'IES Serra d'Irta.

Seguint la dinàmica de la carrera de l'any anterior, els participants havien de donar 2 euros per poder participar i rebien una samarreta de color gris i rosa regalada per l'Ajuntament.

El recorregut va ser de 2 km per dins la població d'Alcalà i en finalitzar la carrera va tindre lloc una masterclass de Zumba i Batuka realitzada per Mònica, la professora d'Educació física de l'institut.

Cal destacar l'alta participació tant d'alumnes com de familiars i veïns de la població i la gran generositat de tots i totes ja que es van recaptar quasi 1.000 euros. Aquests diners es van donar íntegrament a l'Associació del Càncer d'Alcalà que ens van transmetre el seu enorme agraïment per aquesta iniciativa solidària tan bonica.

CELEBRACIÓ DEL DIA DE LA DONA

La història sobre la commemoració del 8 de març fa referència als fets que van succeir en eixa data l'any 1908.

Eixe dia, 146 dones treballadores d'una fàbrica tèxtil de Nova York van morir calcinades en un incendi que va ser provocat per unes bombes incendiàries. Aquestes bombes van ser llançades davant la negativa de les dones d'abandonar el seu tancament en protesta pels baixos salaris i les pèssimes condicions de treball que patien.

Així doncs, el Dia Internacional de la Dona es va instaurar en honor

d'aquestes dones i de totes aquelles que continuen lluitant per ocupar un lloc d'importància i responsabilitat en igualtat de condicions i que aquest siga reconegut i respectat.

Per tant, el 8 de març és un dia de reconeixement. Reconeixement de la igualtat de drets entre homes i dones, reconeixement del no rotund a la violència de gènere i d'agraïment a totes eixes dones lluitadores, treballadores, mares, filles, esposes i amigues i com no també als familiars i companys que cada dia les ajuden i recolzen en la seua lluita.

Mònica Chanzà Payà
professora d'EF

DEDICATORIA D'UNA ALUMNA A LA SEUA MARE QUE VA SUPERAR UN CÀNCER

¡GRACIAS MAMÁ!

Mi mamá tuvo cáncer. Recuerdo cuando me enteré. Fue un golpe muy difícil en mi vida. Fueron días tristes y duros. Por suerte, a mi mamá le diagnosticaron el cáncer a tiempo, la operaron y después tuvo que hacer un tratamiento de quimioterapia.

Afortunadamente, mi mamá se recuperó y ahora está muy bien. Yo me siento muy feliz y orgullosa por su lucha contra el cáncer, por su energía y su esfuerzo.

Por ello quiero dar las gracias a toda la gente que ha participado y colaborado en la bonita carrera solidaria por la mujer y contra el cáncer.

Y a las personas que están ahora mismo pasando por un cáncer mandarles todo mi ánimo, que luchen por ellos mismos, por sus hijos, por sus familiares y amigos... porque entre todos ¡¡podemos vencer el cáncer!!

Sayli, 1r d'ESO

EL KANGOO JUMP A L'IES SERRA D'IRTA

EL KANGOO JUMP A L'IES SERRA D'IRTA

Donat l'atractiu d'aquesta nova modalitat esportiva i els nombrosos beneficis que comporta, des del departament d'Educació Física hem organitzat algunes jornades de *kangoo jump* amb els alumnes. Algunes d'elles van tindre lloc el curs passat. Una monitora especialista en *kangoo jump* va vindre a l'institut i va fer algunes sessions amb els alumnes combinant diferents tipus d'activitats i jocs.

La experiència va ser molt positiva i satisfactòria i els alumnes van gaudir moltíssim amb aquesta nova activitat fins el punt que alguns d'ells volien les botes com a regal de *reixos*.

EL "KANGOO JUMP", UNA NUEVA MODALIDAD DEPORTIVA EN LA QUE NO PODRÁS DEJAR DE SALTAR

El *kangoo jumps* es un calzado transformado en trampolín que permite realizar gran cantidad de actividades físicas. Por medio de saltos se fortalece la musculatura, mejora el equilibrio y se hace una quema importante de calorías.

El ejercicio físico deja de ser aburrido y la monotonía de las rutinas termina cuando se comienza a practicar *kangoo Jumps*.

El *kangoo Jumps* se utiliza tanto en el fitness como en la rehabilitación

médica de personas con problemas en las articulaciones como las rodillas y tobillos. Su forma de llevar adelante los ejercicios reduce hasta en un 80% el impacto, una característica que ofrece seguridad física a quienes practican actividad deportiva de forma habitual.

La reducción del impacto cuando se produce el rebote se debe al sistema IPS patentado por la NASA, que permite hacer un salto de una forma y recuperar de otra, de esta manera el salto no es tan grande tras la recuperación. Personas con problemas en la rodilla, por ejemplo, pueden volver a hacer ejercicios y después de rehabilitados comienzan a correr sin problemas.

A los beneficios mencionados anteriormente se suma el hecho que una práctica asidua con *kangoo jumps* permite una quema de grasas importante, algo que se traduce en bajar de peso y ejercitar el sistema cardiovascular. Además, puede ser realizado por todo tipo de personas y sobre cualquier superficie.

Los *kangoo jumps*, con su plataforma súper estable, son recomendados tanto para niños de 5 años como para personas mayores de 80, ya que su sistema de rebote actúa a nivel celular fortaleciendo la masa ósea y muscular.

Una disciplina relativamente nueva que cada día tiene más seguidores,

tanto por su manera atractiva de hacer ejercicio como por sus múltiples beneficios.

¿Y tú, te animas a saltar?

Mónica Chanzá Payá

PROYECTO EUROPEO EN FINLANDIA.

Conociendo nuevas Culturas

Explicar en unas líneas todo lo que vivimos, aprendimos, compartimos y disfrutamos durante el proyecto europeo en Finlandia es imposible.

Este proyecto tuvo lugar del 30 de junio al 8 de julio del 2013, en la ciudad finlandesa de Kauniaunien. Participamos tres países diferentes: España, Finlandia y Rumania, y de cada país asistieron 5 chicos y 5 chicas.

Después de un largo viaje en autobús hasta el aeropuerto de Barcelona, cogimos allí un vuelo hasta Finlandia. Al llegar a Helsinki nos dirigimos hacia el lugar donde nos hospedaríamos durante la semana. Se trataba de un albergue juvenil que estaba equipado con casi todo tipo de lujos (3 playstation, 4 billares, futbolines, discoteca, dos cocinas...). El único problema fue que no había camas, ya que es un centro de día, y tuvimos que dormir en el suelo y en los sofás con los sacos de dormir.

En el transcurso de los días que estuvimos allí realizamos multitud de actividades grupales mezclados con los jóvenes de los otros países y siempre comunicándonos en inglés. Hubo actividades de confianza, de refuerzo grupal, de afianzamiento de

la autoestima, además de otras más deportivas y recreativas.

Quisiera destacar la acampada que hicimos durante dos días en un bosque cercano. De aquel bosque recuerdo el baño en el lago con nuestros maestros (cuyo resultado fue desastrosamente gracioso, ya que les entró un ataque de risa), la sauna, las cabañas, el cocinar salchichas con un palo en una hoguera al aire libre, los juegos, el cortar la leña...

Y también la multitud de actividades que realizamos al día siguiente: senderismo a través de un bosque precioso, piragüismo en un lago, rappel en una montaña... Recuerdo el susto que nos dio Xavi, y del cual estoy seguro que conserva un angustioso recuerdo, ya que se quedó colgando boca abajo en una pared de más de 30 metros de altura. Afortunadamente no pasó nada y todo quedó en una anécdota muy divertida.

En este proyecto aprendimos multitud de cosas sobre la convivencia, la comunicación en inglés, la dimensión europea y las culturas rumana y finlandesa.

Estoy seguro de que a cada uno de los que fuimos se nos quedó un trocito de Finlandia dentro de nosotros

y quiero animar a todo aquel que tenga la oportunidad de participar en un intercambio o en cualquier otro proyecto europeo a que lo haga porque es una experiencia inolvidable y muy gratificante en todos los sentidos

JOAN ORTEGA SEGARRA
1r de Batxillerat

FITNESS DAY A VALÈNCIA

El passat mes d'octubre el departament d'educació física vam proposar que el centre participés en una activitat anomenada "Fitness Day" que es realitzava a València.

Aquesta activitat consistia en passar tot un matí en una zona de l'antic riu Túria de València on es realitzarien diferents activitats físiques i modalitats de ball amb especialistes de cada disciplina. En la majoria d'elles s'utilitzaven les botes kangoo jump.

Com que l'activitat es feia diumenge vam proposar que les famílies dels nostres alumnes així com qualsevol altra persona relacionada amb la comunitat educativa del

centre participaren també. Es tractava de compartir un matí esportiu amb els alumnes, les famílies i els amics, amb l'objectiu d'establir hàbits d'activitat física saludable per als caps de setmana i en família.

L'activitat va ser tot un èxit. Van participar més de 50 persones entre

alumnes i familiars. Vam estar més de 4 hores seguides botant, ballant, cantant i fent exercici i encara que vam suar molt, tots vam gaudir moltíssim.

En finalitzar l'activitat vam dinar tots plegats al riu i finalment vam tornar cap a Alcalà, cansats però amb la satisfacció del treball ben fet i els records d'un dia molt divertit que estem desitjant tornar a repetir.

Mónica Chanzá Payá
professora d'EF

MIGUEL VIDAL JA S'HA JUBILAT

Després de molts anys en l'ensenyament, aquest curs 2013-2014 ha estat l'últim per a Miguel, perquè a finals d'octubre de 2013 es va jubilar. Tots els membres de la comunitat educativa (alumnat, professorat, mares i pares i personal no docent) ens vam unir per preparar-li un acte sorpresa al qual no va faltar la seua família, els representants de l'Ajuntament i alguns companys de professió dels altres centres educatius d'Alcalà i Torreblanca.

Sí que és veritat que Miguel s'ha jubilat, però no cregueu que ha deixat d'ensenyar, no, ja que, quan tens l'oportunitat de compartir alguna estoneta amb ell, sempre acabes aprenent alguna cosa nova, bé siga de l'escola, de la mar, del camp, de la vida... I és que tenir a Miguel de company està molt bé, però tenir-lo d'amic és un luxe.

Hola Miguel, com està resultant això d'estar jubilat?

Açò d'estar jubilat és meravellós.

És com et pensaves i t'ha servit tot el que t'havies organitzat, o has hagut d'improvisar?

Sí que és com jo pensava, tinc temps per a mí i per a la família, per a les aficions, per als amics..., de vegades encara em falten hores al dia.

Tenia coses planejades, encara que no com a primera necessitat, i les estic portant a terme (l'horteta, la mar...), i també tenia clar que, de vegades, hauria d'improvisar, i així ho faig quan és el moment.

Trobes a faltar la docència en general o en algun dels seus aspectes?

Trobo a faltar la part humana de la docència: alumnes i companys, encara que fora de l'institut crec que mantinc la relació amb tots.

Anem a fer ara un xicotet repàs d'eixa travessia personal que t'ha permés arribar al bon port on ara et trobes.

Quan vas tenir clara la teua vocació docent? Eres d'aquells xiquets que de xicotets ja juguen a ser mestres?

De xiquet he jugat a mestres, crec que tots ho hem fet, encara que quan vaig tenir clara la meua vocació va estar durant el meu primer curs escolar com a mestre (1977/78).

On vas realitzar els teus estudis? I les oposicions?

Vaig estudiar a l'Escola Normal de Castelló (Escola de Magisteri). Les oposicions (aleshores no hi havia comunitats autònomes) les vaig fer a Granada.

Quin va ser el primer lloc on vas treballar? Tens algun record especial o alguna anècdota de les primeres classes?

La meua primera escola va estar a Almuñecar (Granada), un poble molt bonic de la costa, amb un clima

subtropical. El record especial (un poc traumàtic) va ser el trobar-me amb una classe de quart d'EGB, amb 43 alumnes que tots passaven dels 12 anys.

T. M. :En quins centres vas treballar i durant quant de temps, abans d'arribar a Alcalà? I ací al poble, quants has estat?

Recordem: 1 any a Almuñecar, 2 a Motril (Granada), 3 a Petrer (Alacant), 6 a Sant Carles de la Ràpita (Tarragona) i 24 i dos mesos a Alcalà (a l'escola i a l'institut).

En quin o en quins d'aquests centres t'has trobat més a gust? Per què?

En aquest sentit em considero molt afortunat, m'he trobat a gust en tots els centres (encara que en una ocasió vaig tenir problemes molt forts); m'agrada la meua feina i he tingut sort amb els companys. Si tinguera que destacar-ne un, seria l'institut Serra d'Irta, per la gran qualitat humana i professional que he trobat.

Quan ja vas arribar a Alcalà, vas treballar primer a l'escola i després a l'institut. En els dos centres vas participar en equips directius. Creus que és una experiència positiva? Per què?

A l'equip directiu hi ha bons i mals moments, però sempre és una experiència positiva, perquè coneixes a les persones (alumnes, pares, companys...) des d'una altra perspectiva, i també veus diferent tota la tasca docent. Crec que tots el companys haurien de viure-la.

A nivell docent (horaris, professorat, tutories...), quins

avantatges i quins inconvenients creus que té l'escola i quins l'institut, per als alumnes?

A l'escola el tutor passa moltes més hores amb els alumnes, en l'ensenyament de diverses matèries, i això és millor per als xavals d'eixa edat, tanmateix l'horari partit els va millor.

A l'institut durant el primer curs noten moltíssim la gran diversitat de professorat, així com l'horari compactat. Després, en els cursos posteriors, aquest horari els va millor perquè disposen de tota la vesprada per a fer altres activitats (i els deures).

Ara, centrant-nos en la teua assignatura, les matemàtiques, he de dir que m'he trobat amb molts alumnes que han après a entendre i a estimar les matemàtiques amb tu. Què fas dins la classe que els altres profes no sabem?

Possiblement el primer contacte amb els alumnes era demostrar que les matemàtiques són fàcils. Només cal pensar un poc i desglossar un exercici llarg en diversos de curtets.

Jo crec que feia el mateix que vosaltres, posar-me "serio" quan ho creia convenient, intentar fer les classes amenes buscant l'estima dels alumnes, i mantenint l'ordre per poder desenvolupar la tasca docent. Sempre he procurat fugir dels càstigs, però quan he castigat ho he fet a complir.

I sobretot cal escoltar els alumnes quan et parlen ja que són persones i, a l'igual que nosaltres, quan et volen dir alguna cosa per a ells és molt important.

Parlant amb alguns dels teus alumnes m'han definit les teues classes amb els adjectius següents: interactives, ordenades, profitoses, divertides i col·lectives. Podries explicar-nos tu en què consistia cada adjectiu en el desenvolupament de les classes?

Moltes gràcies per aquests adjectius tan bonics, no sé si me'ls merec. La veritat és que no sé explicar-te'ls.

També, al llarg d'aquests anys, has participat en moltes activitats extraescolars. Quines records amb més afecte? Per què? Ens podries contar alguna anècdota d'alguna d'aquestes activitats?

Efectivament he participat en moltes activitats extraescolars, algunes organitzades per mi i altres per companys. Amb més afecte recordo les activitats de l'hort escolar (en els temps del col·legi) i els viatges a Madrid amb el benvolgut Donju.

Anècdota: A mi mai m'ha agradat el futbol. Un any a Madrid uns alumnes volien anar a veure el "Santiago Bernabeu" i uns altres a un altre lloc. A Donju li agradava molt el futbol (no es perdia mai ni un partit), però era del Barça, endevines qui va anar al Santiago Bernabeu?? Je, je, je.

En la teua dilatada carrera docent has viscut múltiples reformes educatives i has vist com l'ensenyament canviava molt des que vas començar a treballar fins ara que has deixat les aules. Quines coses creus que han canviat per a bé i quines per a mal?

Fins fa un parell d'anys s'havia canviat per a bé la qualitat docent, la ratio d'alumnes, el material docent, els

edificis docents, la il·lusió per la nostra tasca, etc.

Veig malament la llei que obliga a tenir a la mateixa classe alumnes amb una gran diversitat acadèmica.

Quina opinió et mereix que cada partit polític que arriba al govern de l'estat vulga fer una nova reforma educativa? Ho veus coherent?

La política no és coherent. Els partits haurien de comptar amb gent professional que pensessin en l'educació i no en els interessos i disputes polítiques. I per suposat tenir molt clar que som un país laic.

I ara per canviar a un tema un poc més lúdic, què et va semblar l'acte que es va realitzar al gimnàs del centre per a acomiadar-te?

Va ser molt emocionant. No sé com va aconseguir que no m'enterés de res. Jo m'esperava alguna cosa, encara que no per a eixe dia, ni tant complert com va estar. Estic molt agraït a tots, em vaig sentir estimat i això és molt bonic.

Per finalitzar aquesta entrevista m'agradaria que, amb la perspectiva d'algú que ha estat molt de temps a l'ensenyament i ara ja no està, ens donares a tots aquells que encara hi estem algun consell o alguna recomanació que pugui ajudar a millorar el nostre dia a dia.

Continueu lluitant i treballant, la

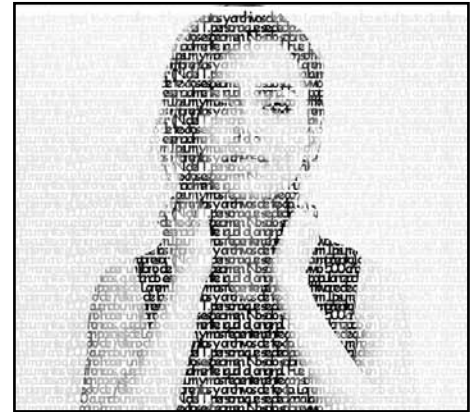
millor inversió humana és la que es fa amb l'educació. El nostre treball és amb persones: cal escoltar-les, comprendre el seu entorn, parlar amb els companys i compartir idees; pensar que no hi ha ningú que estiga en possessió de la veritat absoluta (encara que algun polític pense que sí).

Moltíssimes gràcies pels teus consells i per tot, i esperem que continues gaudint per molt de

temps d'aquest període de la teua vida que tant et mereixes.

Gràcies a tots vosaltres pel que m'heu donat durant aquests anys que hem compartit junts.

Tica Martí Herrera
professora de valencià

VIATGE A MADRID

Els propers dies 30 i 31 de gener, un nombrós grup d'alumnes de cicles formatius de FP i de l'assignatura d'Economia de Batxillerat de l'IES Serra d'Irta d'Alcalà de Xivert, acompanyats per tres professors de les matèries, vam realitzar el viatge a Madrid que, com cada dos anys, i des de en fa uns quants, venim realitzant a la capital d'Espanya.

La finalitat d'aquest viatge és conèixer i gaudir de les diferents institucions, tant polítiques, com econòmiques i culturals que estan a Madrid, a l'hora que fomentar les relacions personals i humanes entre tots els membres que vam anar al viatge.

Així vam visitar el Senat en el qual ens van mostrar el magnífic edifici on s'ubica i ens van explicar el passat, el present i el futur d'aquesta institució

que lluita per trobar el seu lloc dins la vida política espanyola.

Una altra visita va ser a l'edifici de la Borsa, lloc que va ser el centre financer d'Espanya, tot i que ara, degut a les noves tecnologies, el centre de decisió està en un altre lloc. Malgrat això la visita va ser molt constructiva perquè ens van ensenyar com funciona, la seua història, anècdotes i tot allò que movia la nostra curiositat.

Culturalment vam visitar els museus més importants de Madrid: el Prado i el Reina Sofia, on molt amablement el nostre company Xavi Costa ens va explicar i ens va fer gaudir de les millors obres artístiques allí ubicades: obres de Velázquez, el Greco, el Bosco, Goya, Picasso, Dalí... Tota una borratxera de bellesa.

I els passejos per la ciutat, pels seus carrers i jardins, pel Retiro, la Gran

Vía, la Puerta del Sol, els jardins de Sabatini, la catedral de l'Almudena...

A la majoria, el viatge se'ns va fer curt, perquè hi havia moltes coses per veure!..., però, bo, un altre any serà.

Carmen Muñoz
professora d'administració

ELS ALUMNES DE 2n DE PQPI VISITEM LA CIUTAT DE VALÈNCIA

El dia 19 de desembre de 2013, els alumnes de 2n de PQPI vam anar d'excursió a València. Era una visita històrica organitzada com a activitat de tutoria. El mitjà de transport utilitzat va ser el tren, que per cert eixia molt prompte, a les 7:30h d'Alcalà. A les 9:00h ja estàvem a València.

Per començar vam visitar l'estació del nord que és un edifici modernista construït entre 1909-1917 per l'arquitecte Demetrio Ribes.

En segon lloc, vam anar a la plaça de l'Ajuntament on es troba el magnífic edifici d'estil eclèctic de l'Ajuntament de València.

En tercer lloc, vam visitar el Mercat Central, un edifici d'estil modernista construït entre 1914-1928. És un dels mercats més grans d'Europa. En aquest mercat podem trobar productes variats com: fruites de la terra, coques típiques i com no l'orxata amb fartons, típic berenar valencià.

Davant del Mercat està la Llotja dels Mercaders, edifici gòtic de finals del S.XV en el qual es realitzaven les transaccions comercials més importants de l'Edat Mitjana a València. L'any 1996 va ser declarat per la UNESCO Patrimoni de la Humanitat.

Seguidament, vam anar al carrer Sant Vicent i a la plaça Rodona, coneguda popularment com "El Clot". És una curiosa placeta del S.XIX on encara avui en dia hi ha artesanía tradicional. En aquesta plaça tots els diumenges es celebra una fira on podem trobar una gran varietat de coses, fins i tot animals.

A continuació vam fer camí fins on es reunia el Tribunal de les Aigües. És la institució de justícia més antiga d'Europa, que des de fa més de 1.000 anys es reuneixen cada dijous a les 12:00h en punt davant la porta dels Apòstols de la Catedral de València. Es reuneixen els representants de cada séquia del riu Túria per resoldre, si hi ha, algun conflicte.

Al carrer del costat de la catedral se situa el centre arqueològic de l'Almoina. En aquest gran espai soterrani es poden contemplar les restes arqueològiques de les diferents cultures que formen part de l'origen de la ciutat de València: romana, visigoda i musulmana.

En acabar, vam passar pel palau de la Generalitat, edifici del S.XV que pertany al gòtic civil de València i que és en l'actualitat la seu de la Presidència de la Generalitat Valenciana.

També vam passar pel Palau de Benicarló, palau gòtic del S.XV que pertanyia als ducs de Gandia i que actualment és la seu de les Corts Valencianes. Caminant, caminant, vam arribar a les Torres de Serrans, antigues portes d'accés a la ciutat, construïdes per Pere Balaguer a finals del S.XIV. Era la porta nord de la ciutat i allí arribaven tots els qui venien d'Aragó i Catalunya.

Després com que ja era l'hora de dinar anàrem a menjar i després de passar una estona als comerços del voltant de l'estació, agafàrem el tren per tornar a Alcalà. Va ser un dia prou distret però un poc passat per aigua ja que ens va ploure diverses vegades.

Leire Risueño i Emma Roca
2n de PQPI

REPRESENTACIÓ DE TERRA BAIXA D'ÀNGEL GUIMERÀ

El dia 19 de febrer, els alumnes de 4t d'ESO vam anar a Castelló, al teatre del Raval, a veure la representació de Terra Baixa, una obra d'Àngel Guimerà. Els alumnes de quart havíem llegit l'obra de teatre per a la segona avaluació i feia pocs dies que havíem fet l'examen. L'obra tractava d'una jove anomenada Marta que no tenia pares i tenia pocs amics. El seu amo, Sebastià, la va obligar a casar-se amb un xic de la Terra Alta, Manelic. En realitat Marta i Sebastià estaven enamorats, però si l'oncle de Sebastià s'assabentava d'aquest amor no li donaria les terres de la Terra Baixa en herència.

Durant el relat els veïns de Marta, que són cinc germans, li compliquen la vida i a més són uns xafarders. Finalment Marta i Manelic es casen i acaben volent-se i se'n van a la Terra Alta, però abans Manelic mata el Sebastià perquè volia emportar-se la Marta per la força.

L'activitat va ser molt interessant. Els actors utilitzaven una varietat dialectal diferent a la nostra, cosa que ens va servir per a estudiar el tema següent. En acabar l'obra vam tindre uns minuts per a preguntar i parlar amb els actors tant de la posada en escena com del llibre.

L'experiència va ser bona ja que vam tindre l'oportunitat de veure la representació d'allò que havíem llegit i vam poder aclarir alguns dubtes que ens havia plantejat la lectura de l'obra.

Estela Jiménez Herrera
4t d'ESO

1r ESO A

1r ESO B

1r ESO C

2n ESO A

2n ESO B

2n ESO C

3r ESO A

3r ESO B

4t ESO A

4t ESO B

1r PQPI

2n PQPI

1r CFGM

1r CFGS

1r BATX

INTERESSOS

En el Congo d'Àfrica hi ha mines d'extracció de coltan, un mineral emprat en la tecnologia moderna (mòbils, ordinadors, tablets...), en les quals diàriament, milers de miners arriquen la seua vida en la seua extracció per un miserable dòlar al dia. Al mateix temps, en el nord terrestre, aquesta substància amb aspecte arenós es ven al voltant dels 400 euros per quilo.

Van descalços, sense mesures de seguretat i, com alguns afirmen, el problema no es desplaçar-se, sinó els esfonaments en els quals la gent queda sepultada sota tones d'aquest mineral tan cobejat. Viuen en la mina, i no ixen a la llum per a res, fins i tot es monta un mercat dins d'aquesta per a que puguen seguir picant sense distraccions.

Vist açò, la pregunta que jo faig és: per a què? De què serveix arriscar la teua vida, malgastar-la en trencar un tros de muntanya per a sobreviure, si amb això no vius? En un principi, la societat es va fundar per a ajudar-nos entre nosaltres i així facilitar la supervivència, i d'aquesta manera poder invertir més temps en viure. D'acord, però això implica un poc

de col·laboració i esforç per part de cadascú, i com bé va dir Juan Antonio Oliver, l'actual objectiu humà és la comoditat. Així, alguns espavilats començaren a escaquejar-se de la seua part, amb la qual cosa els altres havien de treballar més, però seguien beneficiant-se del pacte no pactat a què, posteriorment, se li va anomenar societat. Amb el pas dels anys vam acabar per creure que l'objectiu són els diners (que es van inventar per facilitar l'intercanvi), i quants més, millor.

Què dir? que no és així?, que l'objectiu és al que cadascú aspira?

Això ja està molt desfasat. L'objectiu real és el que persegueixen aquells que tenen el poder; nosaltres som tan sols un mitjà per aconseguir-lo. I per què tenen el poder? Perquè tenen diners. I per què els diners donen poder? Perquè nosaltres ho permetem. Són coses que s'han dit milions de vegades. Marx va elaborar un esquema social: un sistema econòmic defensat per un sistema cultural. Si es vol aconseguir un canvi s'han d'enderrocar els pilars, no trencar les finestres...

Després d'una breu descripció de l'actual ordre mundial sols queda dir que la humanitat està perduda, no té més futur que l'autodestrucció. Potser es complisca la profecia de Nietzsche: el superhome; però (en la meua opinió) sempre estarà l'etern retorn, el cicle començarà de nou i d'ací 2000 anys un Andrey 2.0 estarà escrivint estes mateixes línies. Potser siga nihilista...

**Andrey Valentin Ronai,
2n de Batxillerat**

ARQUÍMEDES ENS INSPIRA. 2.000 anys després. El frau de la corona

La primera vegada que es va cridar 'Eureka!', que en grec significa 'ho he trobat!', va sorgir un problema pràctic. El rei Hierón II, que governava Siracusa, li va demanar a Arquímedes que comprovara si una corona que li havien fabricat estava composta per or pur o li havien posat altres metalls menys preciosos. No aconseguia resoldre el problema sense danyar la corona, així que es va donar un bany per relaxar-se. Però no se n'adonà que de l'aigua va sortir fora la corona. Va ser llavors quan va deduir que el volum

de qualsevol cos submergit en aigua era igual al volum del líquid desplaçat. Primer va introduir la corona en aigua i va mesurar el volum del líquid desplaçat, després va fer el mateix amb un pes igual amb or pur. Així va comprovar que el volum d'aigua desplaçada no era idèntic, i va demostrar que l'orfebre que li havia venut la corona havia enganyat el monarca introduint altres metalls. Li va costar la vida, i fou executat d'immediat per intentar enganyar el rei. El més important va ser demostrar un principi general

sobre els cossos flotants que amb el temps havia resultat fonamental per al desenvolupament de sistemes de navegació i tecnologies hidràuliques. No obstant això, molts han posat en dubte que aquesta anècdota siga realment certa.

MÀQUINES DE GUERRA

Arquímedes es va convertir en una llegenda viva, no tant pels seus treballs teòrics de matemàtica pura, sinó sobretot per les espectaculars màquines bèl·liques que va

desenvolupar a partir de les seues idees per defensar al seu poble de l'assetjament al qual el van sotmetre els romans.

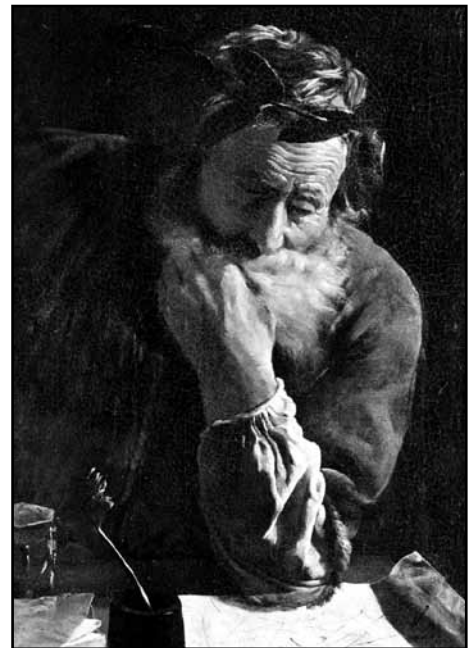
L'artefacte més famós d'Arquímedes va ser el 'raig de calor', una sèrie d'espills utilitzats per concentrar la llum solar sobre un vaixell per incendiar-lo. El 'raig de calor' ha sigut experimentat per científics moderns.

Altres invents van ser el caragol hidràulic, utilitzat fins avui per bombejar líquids en mines i la palanca. Però l'episodi de la seua dramàtica mort és el que millor retrata la figura d'Arquímedes. Es trobava estudiant un diagrama matemàtic quan Siracusa va ser atacada per tropes romanes. En aquell moment, un legionari li va ordenar que es presentara davant el

general romà, però Arquímedes va adoptar una postura d'insubmissió intel·lectual, va decidir continuar amb la resolució de les seues equacions, i tan sols va tindre temps de pronunciar les seues últimes paraules 'No molestes els meus cercles'.

Hui, el llegat intel·lectual del savi de Siracusa s'ha reflectit en la inspiració de la prestigiosa medalla Fields, considerada el Nobel de les Matemàtiques.

**Inés Sánchez
2n de Batxillerat**

Arquimedes pensatiu (fragment), Domenico Fetti, 1620

20 DIES DE MÓN LABORAL

L'alumnat de 1r de PQPI ha estat de pràctiques durant els mesos d'abril a juny. Ací teniu algunes experiències.

20 DIES DE MÓN LABORAL

El que he après, en aquests dies, és que el món laboral és un món on has de ser responsable, molt responsable perquè tot depèn de tu.

Has de ser una persona amb ganes de tot i mostrar amabilitat a tots els que t'envolten i fer el màxim que saps en el teu dia a dia, per dur endavant el teu treball.

Aquesta experiència que he tingut amb els meus companys és un petit pas cap al futur, per veure que hi ha més, per veure que cada pas curt que donem ara ens portarà lluny i serà gran en el nostre futur.

Perquè nosaltres som el futur del dia de demà.

El PQPI no és un regal és una oportunitat!!!

Amal Maaroufi

EN EL MUNDO DE LAS PRÁCTICAS (TURISMO)

El mundo del turismo, como muchos otros trabajos, es un trabajo constante en el que estás cara al público las 24 horas del día.

La experiencia fue impresionante. Una persona no puede imaginar la cargas de este trabajo hasta que no lo ha vivido: dar información correcta, ser amable, educada y, sobre todo, tener siempre una frase lista para para que la gente se vaya satisfecha y pueda visitar lo más hermoso y bonito de la Comunidad Valenciana. Lo que sí que está completamente prohibido es dar una opinión personal, como por ejemplo nombrar un restaurante que te gusta.

Tenemos una cantidad de folletos con todas las fiestas, actividades, y horarios del autobús y trenes regionales, así como los alquileres de pistas de tenis y pádel.

Varias veces al año hay ferias de turismo donde las compañeras del municipio deben presentar Alcalá de Xivert-Alcossebre.

Efectivamente viene gente con quejas. Aún así, se intenta siempre mantener la calma. La mayoría de veces es difícil, pero se puede lograr. La gente se tranquiliza y se encuentra una solución para que el cliente esté satisfecho, y tú satisfecho del trabajo que has logrado.

Saludos

Lara Pauner Gohmert

20 DIES DE PRÀCTIQUES

Quan vaig arribar allà no sabia que dir, ni que fer... Tenia tants nervis que tremolava. Quan vaig entrar a consergeria per primera vegada em vaig sentir gran, vaig sentir que tenia al meu damunt una gran responsabilitat. Quan era a consergeria ho veia tot des de "l'altre costat", veia les coses molt diferents. Vaig estar només 20 dies, i m'hagués agradat estar més, molts més, perquè treballes, et fas responsable, et diverteixes, coneixes als professors i t'adones que no són com tu penses ...

Sara Roig

VIATGE A LA NEU 2014: La Masella, simplemente inolvidable

Todo empezó el día 14 de enero de este año. Por fin se hicieron las 12.20 y podíamos volver a casa a acabar de preparar la maleta y ultimar cosas porque a las 15.00 emprendíamos nuestro ansiado y esperado viaje a la nieve, a la estación de "La Masella".

La emoción se apoderó de nosotros en el autobús de camino al hotel. Estuvimos cantando y jugando mientras deseábamos llegar lo antes posible, ya que teníamos muchas ganas de saber dónde pasaríamos los 5 días siguientes y sobre todo ver las pistas de esquí donde íbamos a esquiar y hacer snow. Al llegar al hotel cogimos las llaves rápidamente y subimos a las habitaciones locos de alegría. Las habitaciones eran de 4-5 personas.

El primer día nos levantamos con muchas ganas y energías. Estábamos deseando comenzar a esquiar. Después de desayunar fuimos a recoger el material y comenzamos las clases con el monitor. Con las primeras caídas llegaron las risas incontrolables. ¡Qué divertido! Al acabar las clases nos fuimos a esquiar por libre para poner en práctica lo aprendido y mejorar nuestra técnica con la tabla de snow. Fue entonces cuando sucedió el único percance del viaje. Nos confiamos mucho y decidimos bajar algunas pistas rojas. Para nuestro compañero Roger era su primer día practicando

el snow y al bajar una pista roja cayó y se rompió la clavícula. Tuvieron que llevarlo al hospital del pueblo, donde justo bajamos nosotros también a pasear y decidimos comprarle un rico *Kebab* para animarle. Fue una pena, la verdad, porque aunque no fue nada muy grave ya no pudo volver a esquiar en todo el viaje, ¡y era el primer día! Ahí nos dimos cuenta de lo importante que es seguir los consejos y advertencias de los profesores y monitores, ya que siempre nos habían dicho que tenemos que avanzar en progresión y no bajar pistas que son de más nivel del que tenemos.

En los días siguientes las risas continuaban, pero las caídas se iban reduciendo y cada vez disfrutábamos más esquiendo y surfeando por las pistas. En el hotel nos lo pasamos genial en las habitaciones, en la sala de juegos y en la piscina climatizada. Y por supuesto en la discoteca, donde bajamos a bailar algunos días. En todas las habitaciones pasaban cosas. En la nuestra, por ejemplo, nunca faltaban las peleas por ser el primero en ducharse; teníamos a nuestro particular "matrimonio": Esther y Kevin discutiendo y reconciliándose a todas horas; y, como no, nuestros dos "gigolos": Cristian y Jordan que todas las noches se iban de "caza" a conocer gente de otros lugares que también estaban en el hotel.

El jueves y viernes tuvimos el privilegio de realizar una actividad que era nueva este año: el esquí nocturno. Las pistas estuvieron abiertas por la tarde-noche y estaban iluminadas con focos. ¡Qué preciosidad! Y qué gusto poder esquiar así. Además, habían preparado una especie de discomóvil al final de las pistas y estuvimos esquiendo y bailando sin parar. También aprovechamos para hacer una batalla épica de bolas de nieve en la que acabamos todos empapados y en la que disfrutamos como niños pequeños.

Al viaje nos acompañó un chico de prácticas llamado Bernardo con el que nos lo pasamos muy bien y que nos ayudó mucho. El penúltimo día, Alis y él bajaron las pistas haciendo una batalla de esgrima con los palos al mismo tiempo que iban esquiendo. ¡Fue genial!

La última noche hicimos una pequeña fiesta de disfraces en la discoteca y justo después tuvimos que preparar las maletas y dejarlo todo preparado porque ya nos íbamos al día siguiente.

Y llegó el día que nadie quería, el último de nuestro apasionante viaje. Esquiamos por la mañana y empezó a nevar mucho. Aprovechamos para hacernos las últimas fotos y disfrutar del paisaje y de la estampa tan bonita que había con la nieve cayendo.

Después de comer subimos las maletas al bus y comenzamos el viaje de vuelta.

Durante el viaje los profesores nos prepararon una sorpresa. Para recordar algunos de los muchísimos momentos y anécdotas que habíamos compartido juntos esos días decidieron entregar los "Oscarchups" del viaje. Por ejemplo, Cristian y Jordan tuvieron su "oscarchup" a mejor película por *Gigolo*, Esther y Kevin a mejor programa de entretenimiento por *Escenas de Matrimonio*, Alis a mejor

comedia por *Aterrizo como puedas* y Roger a mejor película de acción por *Robocop*.

¡Simplemente increíble, un viaje inolvidable junto a personas y profesores maravillosos!

¡¡¡Queremos volver!!!

**Alis Dobrota, Esther Bosch,
Kevin Giraldo, Cristian Bercea,
Jordan Albert y Roger Calduch,
4º de ESO**

¡PRECAUCIÓN CON LAS REDES SOCIALES!

Una red social es una estructura social compuesta por grupos de personas, las cuales están conectadas mediante uno o varios tipos de relaciones: amistad, parentesco, intereses comunes... Los seres humanos siempre hemos tenido la necesidad de relacionarnos y, por lo tanto, hemos creado redes sociales, redes de amigos, de familia, de compañeros de trabajo, etc. Además incluyen ventajas como ampliar la forma de comunicarse o que estemos más informados, pero, ¿estamos convencidos de que todo el mundo les da esta utilidad? Si es así, por desgracia nos equivocamos. Hay gente que no hace un uso adecuado de estas, convirtiendo un medio de comunicación e información en un ambiente de estafas, engaños y acosos. Por eso es importante que cada uno de nosotros tome conciencia a la hora de utilizarlas.

Cuando no las utilizamos para el fin que les corresponde, podemos llegar a herir a otras personas mediante la red, ya que Internet está al alcance de cualquiera. Y con herir no solo hablamos de la violencia física, sino también de la emocional. ¿Qué

maneras pueden existir de violentar contra la privacidad de alguien? Existen muchas maneras, pero la más común es el ciberacoso. La definición correspondiente a este término sería: "uso de información electrónica y medios de comunicación (como redes sociales, mensajes de texto, teléfonos móviles...) para acosar a un individuo o grupo, mediante ataques personales u otros medios." Dentro del ciberacoso, los más conocidos

son el sexual (donde incluimos el sexting y el grooming) y el escolar. La diferencia entre ambos reside en que el ciberacoso sexual consiste en la difusión de mensajes o fotografías de carácter sexual, mientras que el escolar, más fácil de detectar en los centros educativos, consiste en la persecución de un menor a otro por medio de insultos, amenazas y burlas; por lo cual, en la mayoría de casos se emplean las redes sociales ya que resultan un sistema útil para atacar y/u ofender desde el anonimato. Este tipo de comportamientos erráticos pueden constituir un delito, pero pocos le dan importancia a ello. No obstante, no significa que no tengan solución.

Lo imprescindible es saber que una situación de ciberacoso siempre se debe denunciar, tanto si eres la víctima como el/la testigo, ya que no eres ningún *chivato*, sino una persona que ayuda y busca una mejor convivencia entre todos. ¡La solución a las malas conductas y actos está en nuestras manos!

**Larissa López y Sara López,
4º de ESO**

"DANCING BEYOND BORDERS".

Un projecte europeu amb Bèlgica per al record

Participar en aquest projecte va ser una experiència increïble. A finals de juny del 2013, divuit joves de Bèlgica van vindre a les nostres cases per a participar del projecte europeu anomenat "Dancing Beyond Borders". El fet de conèixer gent nova, d'un altre país, de diferents nacionalitats..., era una cosa que ens feia molta il·lusió. Per altra banda aquest projecte que vam organitzar tots amb moltes ganes ens va ajudar a aprendre a treballar en grup i a poder comunicar-nos en un idioma amb el qual no estem acostumats a parlar, ja que, entre altres moltes activitats, havíem de fer unes coreografies i d'alguna manera ens havíem d'entendre.

La veritat és que les nostres expectatives (que eren molt altes) es van superar amb escreix, ja que tots, des d'un primer moment, ens vam fer amics sense problemes, encara que alguns xarraven més que altres.

Si ens posem a pensar en tots els bons moments, veiem que hi ha tantes coses per contar... La primera vegada que els vam veure, no pensàvem que resultarien tant importants per a

nosaltres i que, una setmana després, estariem plorant com magdalenes al mateix lloc on els vam rebre. Per altra banda, la convivència va ser molt bona, eren molt simpàtics i ens van fer passar uns moments inoblidables, com per exemple aquells dinars a la cafeteria de l'institut. Com que aquests dinars es van fer els dos primers dies que van vindre, ens van aprofitar per parlar, practicar l'idioma, conèixer-nos i saber els costums que tenen al seu país. La veritat és que eren moments de moltes rialles i locures increïbles. També cal destacar que el menjar de la cafeteria estava deliciós!

Altres dels moments que vam gaudir molt va ser el dia de l'arribada, ja que vam fer un sopar a casa d'Aicha. Les quatre, junt amb Irma i Cintia, vam passar unes hores sensacionals. Vam parlar de moltes coses i, a més a més, Irma va provar diferents tipus de marisc que mai havia tastat.

Durant la setmana que va durar el projecte vam fer i treballar nombroses activitats, totes en anglès, encara que amb ells també practicàvem francès i valencià. Vam anar d'excursió

cultural a València, a fer esports a la platja, de ruta turística per Alcossebre i Alcalà, vam cuinar paelles tots junts al Calvari, vam fer presentacions, dies culturals i com no, vam treballar tots junts les coreografies.

L'últim dia es va realitzar l'acte final a la llar dels jubilats on assistiren també les famílies. Allí vam representar totes les coreografies que havíem preparat cadascú amb el seu país i per suposat la coreografia que durant la setmana havíem preparat tots junts... i va ser impressionant. Difícil trobar paraules per a definir els nostres sentiments en aquells moments. Fins i tot les nostres famílies ploraven emocionades. Al finalitzar l'acte, es van entregar les fotos de record i el regal a les famílies i ens vam quedar a sopar tots junts.

La veritat és que hi ha tants moments i records especials que seria impossible poder plasmar-los en un full. Necessariem molt més. El que sí podem dir és que ens van arribar al cor, perquè durant eixa setmana vam passar de ser amics a ser una família, i els vam agafar molta estima.

Sols podem donar les gràcies per tot el que vam aprendre durant eixa setmana, no tan en l'anglès sinó també de cultura i de la vida en general, gràcies per aquells dies tan meravellosos amb persones úniques i especials que mai oblidarem.

**Aicha Calduch i
Judith Hernández
1r de Batxillerat**

ROSA*

*I avui que et puc fer una cançó
recordo quan vas arribar...
amb el misteri dels senzills,
els ulls inquietos, el cor altiu, (...)*

Sí, així vas arribar al nostre benvolgut IES Serra d'Irta, discreta, senzilla, mesurada, sense estridències, però plena d'inquietuds, amb ganes de treballar, amb nervi, amb la intenció de ser útil, d'ajudar. I pots estar ben segura que ho has aconseguit. Això i més, amb escriure. Pel teu despatx han passat alumnes, professors, professores, pares i mares... quasi sempre angoixats o amb necessitat d'ajuda i tu has fet el possible per donar resposta a tots. T'has coordinat amb tots aquells que ha fet falta, PT, mediadora Seafi, pediatra... Has aconseguit vertebrar un vertader servei humà al voltant de la comunitat educativa.

Sabem que estàs lluny de casa, prou lluny, i que com altres companys del centre et deixes moltes hores de la teva vida a la carretera. Sabem que concursaves per demanar trasllat, i ara ja sabem que te l'han concedit. Evidentment que ens alegrem per tu, perquè durant aquestos quatre cursos, a més d'aprendre a respectar-te com

a una gran professional, hem après a estimar-te com a la gran persona que eres. Nosaltres ens quedarem un poc *desorientats*, perquè et trobarem a faltar prou, ja que ens has ajudat en molts moments delicats i ens has facilitat molt la tasca a tots, sobretot als tutors.

Ara toca acomiadar-se i segurament ho faràs igual que com vas arribar, amb eixe misteri que tenen les persones senzilles, amb els teus ulls inquietos, sense soroll, sense estridències...

Només ens queda desitjar-te de part de tots els que hem treballat amb

tu colze amb colze, de dins i de fora del centre :

*I si l'atzar et porta lluny
que els déus et guardin el camí,
que t'acompanyin els ocells,
que t'acaronin els estels (...)*

Laura, Lluís Llach

***(Rosa Laparra – Departament
d'Orientació de l'IES Serra d'Irta)**

Tica Martí Herrera

FRITZ HABER

Fritz Haber invented a catalyst to mine cubic miles of nitrogen from air. He fixed the gas with iron chips. German factories coming on stream, pouring out tons of ammonia, fertilizers, months before the sea-lines to Chilean saltpeter and guano were cut just in time to stockpowder, explosives for the Great War.

Haber knew how catalysts work, that a catalyst is not innocent, but joins in to carve off the topor undermine some critical hill, or reaching molecular arms for the partners in the most difficult stage of reaction, brings them near, eases the desired making and breaking of bonds.

The catalyst, reborn, rises to its matchmaking again; a cheap pound

of Haber's primped iron could make a million pounds of ammonia. Geheimrat Haber of the Kaiser Wilhem Institute thought himself a catalyst for ending the War, his chemical weapons would bring victory in the trenches; burns and long cankers were better than a dum-dum bullet shrapnel.

When his men unscrewed the chlorine tank caps and green gas spilled over the dawn field at Ypres. He carefully took notes forgot his wife's sad letters.

After the War Fritz Haber dreamed in Berlin of mercury and sulfur, the alchemists' work

Hastening the world, changing themselves. He wondered how he could extract the millions of atoms of

gold in every liter of water, transmuting the sea to stacked bullion of the German war debt. And the world, well, it was a changing: in Munich one could hear the boots of brownshirted troopers, one paid a billiard marks for lunch. A catalyst again, that's what he would find, and found – himself, in Basel, the foreign town on the banks of bis Rhine, there he found himself, the Protestant Geheimrat Haber, now the Jew Haber, in the city of Paracelsus, a changed and dying man.

**Javier, Pau, Lara, Youssef
2n de Batxillerat**

TRIP TO LONDON

After months of preparation and organization, on April 10th we went to London, and for that reason we made some jackets.

We left Alcalà at 7 a.m. and we took the train and we went to Castellón. There we picked Bea up.

Then we took another train and we went to Valencia's airport.

There we took the plane to London. When we were in London, we went to the Hotel Royal National.

On the way to the Hotel, we took the underground. It was a very nice experience.

After setting in the Hotel, we went to see Piccadilly Circus, and there we had dinner.

The second day, we had a surprise with the breakfast, and after that we went to visit Covent Garden. There we did a tour that lasted three hours. A guide explained the most important parts of London. And we ate in a special restaurant of fish and chips. In the afternoon, we went to visit Oxford

Street and we saw The Queens Musical.

On Saturday, we spent all day in the River Thames.

In the morning, we did a Cruise in the Thames and after having lunch, we went to the London Eye.

On Sunday morning, some people went to visit the Arsenal Stadium, and the others made a tour in London.

At night, we went to do a Tour of Jack The Ripper, or as we called it, "*Jack the destripeitor*"

We loved that!!!!

To finish with, last day, we went to the British Museum and after we went to the airport.

We arrived to the train station in Castellón at 10.00 p.m.

We walk a lot but we had fun, we laughed and enjoyed it. We hope to come back to London!! :)

Lydia Nofre, Anna Lavernia, Guillem Escoí, Cintia Sanz i Mar Cerdán, 1r Batxillerat

THE ASSASSINATION OF THE TOWN MAYOR

We woke up in the flat because of the sirens of the police car. We went out last night but we couldn't remember anything. When we turned on the TV, there was a photo of our friend on the news who went out with us. They said that he killed the town Mayor.

He didn't remember anything but we know that he couldn't have done this.

He was a good person and he went to the police station to hand in so that we wouldn't have problems for his offence. We didn't want him to go but we couldn't do anything. Then, we started to look for clues.

The first thing that we did, was asking the police what clues they had against our friend Juan. They told us that the only clue that they had, was a description that a man had seen a boy near the crime scene.

Meanwhile, my friends went to ask the people who lived near the crime scene, if they had seen anything, I went to speak to the man that gave us the description. He was a tourist who came on holidays to my town many years ago.

He told me that he hadn't seen my friend clearly, but he saw a face in the darkness of the night and he was similar to my friend. He also told me that the teenager that he saw was wearing a red jacket. Immediately, I realized that my friend wasn't wearing

a red jacket, but a blue jacket and I went to tell the police.

When I arrived, I told them what the man told me and they asked that if I couldn't prove, they wouldn't release my friend.

When I saw that the police didn't release Juan, I came back to the flat to look at some photos on facebook of people wearing red jackets last night. There were about ten people with red jackets but a foreign teenager drew my attention considering that in the photo he was angry. He was with the teenager who was always in fights. I went to speak to a childhood friend who was always in fights and was the girlfriend of one of these boys.

I went to her house but she wasn't there. Her mum told me that she had gone to the beach with her boyfriend and I asked for her number to call her. When I called her, I asked about the foreign teenager and she told me that his name was Juanlu and he was dangerous because he had been in a youth centre for stealing. I understand what happened last night, he tried to steal the town mayor but he resisted and he killed him with a knife.

I called my friends and they told me that a man, when he took his dog for walk, found a knife and the police had it now.

We went to the police and they told that the knife was in the laboratory and

they didn't know when they had the results. In this moment, I had an idea for Juanlu to confess. I told my friend and they agreed with me.

We searched his facebook profile and we called him. I told him that I knew what had happened last night and I didn't say anything if he gave me 200 € that afternoon in the hermitage. We filmed the conversation and we went to put cameras in the hermitage to have a show. In the afternoon, we came back to the hermitage to receive Juanlu but he didn't go alone, he went with his friends. I hid and they didn't see me. When they saw that there wasn't anybody, he told his friends what had happened last night. One hour later, they left and we went with the recording to the police. When they saw the film, they released my friend and they detained Juanlu.

Today, we are in a terrace of the pub with a beer in our hand and Juanlu is in prison.

Ruben Traver
4t d'ESO

THE INCREDIBLE FAIRTALE OF THE MAGICAL WOOD

Once upon a time, a little butterfly without these typical beautiful colours of the butterfly was sad in the magical wood, because nobody wanted to be friend of her, because she was bored and ugly.

One day she was flying nearly the magical lake, when she thought that it was a normal day of her sad life, until she found Bob the hedgehog.

He had a blue, red and yellow skin, and he was sad too because his friends

laughed at him because of his colours.

Both of them talked for hours and they become friends.

One day, our friends were meeting near the Frog Ursula at the witch pond.

They always thought that it would be perfect to exchange their colours to be happy and accepted by all their friends, so they asked the witch if she could make something...

The frog made an spell, and the butterfly become the most precious

insect of the world, and she married with Bob the hedgehog.

But the obviously had to invite the frog, which ate hundreds of flies during the dinner!!

Sara López y Carlos Tacino
1r de Batxillerat

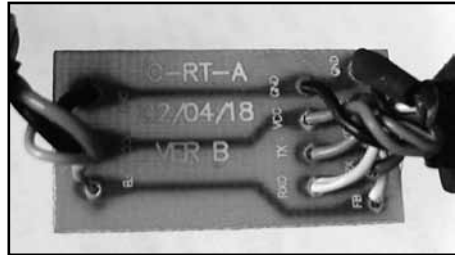

LA REVOLUCIÓN VIRTUAL: El precio de lo gratuito

El precio de lo gratuito es un documental que aborda temas referidos al surgimiento y desarrollo de la Web en los últimos 20 años y como Internet está transformando el mundo que nos rodea y, en consecuencia, nuestra forma de vida. En este documental se habla, principalmente, del aspecto comercial de la Web y la ilusión de un sistema gratuito y sin riesgos accesible para cualquiera que esté conectado en la red.

La discusión gira en torno a la pregunta siguiente: si el acceso a la mayoría de los sitios web es gratuito, ¿qué consiguen a cambio las empresas que gastan fortunas en sus sitios web? La moneda de cambio ahora es la información, mejor dicho, tu información, la cual las empresas pueden utilizar para producir muchas ganancias. A diario facilitamos información de nuestra vida a cambio de una red gratis. Ha sido un cambio casi imperceptible en nuestra cultura y la manera en que valoramos nuestra privacidad. Pocos de nosotros somos conscientes de lo que implican estos cambios, y pocos nos preguntamos si esta es una transacción comercial que vale la pena hacer.

Después de una gran crisis en las redes apareció GOOGLE que logró encontrar la forma de ganar dinero convirtiéndonos en productos y dando la ilusión de una búsqueda gratuita e inocua. La web era gratuita, pero si bien no existía un coste monetario pagábamos de otras maneras: con nuestra privacidad, nuestros pensamientos y deseos, que son seguidos y comercializados en la web. El producto eres tú: no sólo

estás siendo observado, sino también comercializado.

GOOGLE crea herramientas y las da gratis a los usuarios para obtener adeptos y relegar a los demás motores de búsqueda, posicionándose como el motor de búsqueda más conocido y usado a nivel mundial. Al principio sus fundadores buscaban la forma de separar las páginas web inútiles de aquellas que podían resultarles útiles. Luego se les ocurrió que cuando una persona colocaba un link de una página web en otra, estaba "votando". Partiendo de ese principio crearon un algoritmo que creaba un ranking donde se ubicaban las posiblemente mejores páginas más arriba y las que podían resultar inútiles más abajo.

GOOGLE también es un agente publicitario y su éxito en este ámbito se debe principalmente a que descubrió que cuando buscamos algo le decimos a la web qué queremos y con esta información se puede dirigir publicidad directamente a quien puede estar más interesado en ella. Con esta idea revolucionaria crearon los *Adwords*: cada vez que un usuario realiza una búsqueda, a la derecha de sus resultados aparece publicidad basada en la información que revela con sus búsquedas y cada vez que un usuario entra en alguna de ellas, GOOGLE gana dinero, proporcionalmente a la cantidad de usuarios que ingresen en esos anuncios.

Para obtener el primer puesto en este ranking de publicidad, GOOGLE no sólo tiene en cuenta la ley del mejor postor, sino también la calidad de la página web que posee quien quiere ser publicitado. Otro método que utiliza GOOGLE para personalizar

y dirigir la publicidad que recibimos son las *cookies*, archivos que son enviados a nuestros ordenadores cuando entramos en alguna página web. Estos archivos se almacenan e informan a GOOGLE sobre nuestras búsquedas, y esta información ayuda a dirigir la publicidad a quienes les pueda interesar.

La privacidad en la web

En 2006 se dio un caso: una empresa dio a conocer las búsquedas de millones de usuarios. Un periodista, preocupado por la privacidad de nuestras búsquedas, analizó a una de las personas de la lista y logró descubrir quién era en apenas unas horas. Este caso fue un claro ejemplo de lo "privadas" que son nuestras búsquedas. Buscando asegurar la privacidad en la web se crearon organizaciones como *Attention Trust* que lamentablemente no tuvo mucha aceptación y el proyecto fracasó.

Mi conclusión de este trabajo fue que no existe privacidad en la Web y que ésta es el precio que pagamos por los múltiples usos de la red. No pagamos con dinero, pagamos de otras formas: "votando" a las *cookies*, permitiendo que viole nuestra privacidad y se observe y analice lo que escribimos... y que la privacidad es el coste que pagamos por disponer de una Web libre y gratis, y está en cada uno decidir si vale la pena o no.

Rebeca Martí Foix
4º de ESO

PROVA CANGUR I OLIMPÍADA. Matemàtiques en directe

El passat 20 de març va tindre lloc la prova Cangur 2014. Aquesta activitat es marca com a objectiu estimular i motivar l'aprenentatge de les matemàtiques a través dels problemes.

Enguany, per primera vegada, cinc alumnes de 3r d'ESO de l'IES Serra d'Irta volgueren participar: Joan Cortés, Esther Cucala, Desirée Gracia, Montacir Larbaoui i Raquel Marfil. Ens van assignar la seu de Vall d'Alba i allí que ens vam plantar. Tot era nou per a ells i també per a mi, però anàvem sense por i amb l'alegria de, com a mínim, eixir de la rutina diària de l'institut.

La prova Cangur consisteix a resoldre 30 problemes matemàtics, de dificultat creixent i resposta tancada, amb cinc opcions per a cada problema. Ens havíem preparat un poc, però no imaginàvem els bons resultats que obtindríem, ja que de 1260 participants a tota la comunitat, Joan va quedar en

la posició 41 i Desirée va quedar la tercera. Tot un èxit!

Però no acaba ací la cosa, el dissabte 10 de maig es va celebrar la fase provincial de l'Olimpíada Matemàtica 2014 a l'IES La Plana de Castelló, i dic celebrar perquè va ser tota una festa.

Aquest curs han sigut deu alumnes els que van representar l'IES Serra d'Irta a l'olimpíada: Daniel Sancho, Jaume Blasco, Andrea Cortés, Mar Mániez, Paula Roselló, Joan Cortés, Mohamed Belkasmí, Desirée Gracia, Esther Cucala i Montacir Larbaoui. A tots els done l'enhorabona.

Tots s'ho van passar d'allò més bé, van participar en divertides proves de forma individual o en grup, competint amb centenars d'alumnes d'altres instituts. Es van passejar en autobús per Castelló de la Plana, van conèixer gent nova i fins i tot ens vam intercanviar algun que altre número de telèfon i correu electrònic. Després de l'experiència viscuda, pel que em

van comentar, tots tenen la intenció de repetir el curs que ve.

En aquesta ocasió, cap dels nostres alumnes es va classificar per a la fase següent. Com acostumem a dir: "el més important és participar". I és veritat, però no ens hem de conformar amb això, almenys jo no ho faig, així que el curs que ve prepararem l'olimpíada 2015 com cal. I ho farem amb ajuda o sense, mentre als alumnes i a mi ens queden ganes de raonar, d'experimentar, de fer conjectures, d'estar equivocats, d'improvisar, d'alegrar-nos quan resollem un problema, de frustrar-nos quan no el sabem resoldre, de tindre inspiració, de ser creatius per trobar solucions, de jugar resolent puzles i endevinalles, d'analitzar situacions, d'exposar i rebatre idees, de tindre curiositat, de tindre opinió,... vaja, de fer tot allò que no trobareu als currículums oficials.

Vicent Renau

**INSTITUT D'EDUCACIÓ
SECUNDÀRIA
SERRA D'IRTA**

C/ Francesc Sospedra s/n

Telèfon: 964 336 085

Fax: 964 336 086

12570 – Alcalà de Xivert

12004394@edu.gva.es

<http://iesserrairta.edu.gva.es/>

DIA D'ESQUÍ A VALDELINARES

Començarem dient que va ser divertidíiiiiissim!!

El dia 26 de febrer vam anar a realitzar l'activitat extraescolar de la neu a Valdelinares. Vam haver de matinar moltíssim ja que a les 6.45h del matí va eixir l'autobús des d'Alcossebre i a les 7.00 ja estàvem arreplegant els companys que venien des d'Alcalà. Tots estàvem molt il·lusionats, nerviosos i amb moltes ganes d'aplegar per a començar a esquiar. El viatge va durar unes tres hores ja que haguérem de parar per a esmorzar.

A l'aplegar a Valdelinares estava nevant i el paisatge era molt *xulo*. El primer que vam fer va ser arreplegar el material, en funció de si fèiem esquí o snow. A la majoria ens va costar molt ficar-nos les botes ja que a més de que era costós estàvem tan nerviosos i amb tantes ganes que no ens aclaríem. Gràcies als professors Mónica, Jose Luis i David que ens van ajudar molt amb el material i a organitzar-nos per a les classes.

Una vegada estàvem tots equipats ens van donar el forfait i vam anar a les classes amb el monitor. Vam estar dos hores fent la classe. Allí ens van explicar les nocions bàsiques per a aprendre a esquiar i a fer snow. El grup que fèiem snow anàvem tots junts mentre que els d'esquí, com que eren més gent i de diversos nivells, anaven separats en diversos grups.

Al finalitzar les classes és quan començà la vertadera aventura. Ja podíem esquiar per lliure amb els amics i va ser divertidíssim tot: les caigudes, les rialles, els crits... Sens dubte els records d'aquell dia són inoblidables.

A les 14.00 paràrem tots per a dinar. Ens vam asseure en unes taules de fusta que hi havia a l'aire lliure i vam traure els entrepans. De sobte es va ficar a nevar i tots vam haver d'entrar a la carrera a la cafeteria, quina *risa*! Després de dinar vam tindre més hores lliures per continuar esquiant, encara que va haver alguna gent que

cansada de tant d'esforç i amb el mal que feien de vegades les botes van preferir no continuar esquiant i anar a fer-se fotos, ballar al bany, fer ninots de neu...

Al voltant de les 17.00 van tancar les pistes. Malauradament, haguérem de tornar el material amb cares llargues perquè ens ho havíem passat tan bé i havia passat tot tan ràpid que no volíem tornar a casa.

Per últim volem donar les gràcies als professors que van organitzar aquesta activitat que mai oblidarem.

Mayte Martí i Berta Bellés
1r d'ESO

LA NOVA FORMACIÓ PROFESSIONAL

La nova llei d'educació LOMCE per al proper curs 2014-15 modifica els anteriors **PROGRAMES DE QUALIFICACIÓ PROFESSIONAL INICIAL (PQPI)** per la **FORMACIÓ PROFESSIONAL BÀSICA**.

Iguals que els PQPI, la Formació Professional Bàsica va adreçada a tots aquells alumnes que per les seves característiques personals tenen dificultats en el seguiment normalitzat dels cursos de l'ESO.

Per seguir aquesta nova formació l'alumnat necessitarà l'autorització dels pares o tutors, ja que abandona l'aprenentatge dels coneixements generals marcats a l'ESO i inicia el camí de l'estudi dels coneixements professionals.

La programació de la Formació Professional Bàsica en la rama administrativa que s'impartirà el pròxim curs al nostre centre és la següent:

Títol Professional Bàsic en Servicis Administratius

Duració de l'estudi:

2000 hores

Requisits d'accés:

L'accés als cicles de Formació Professional Bàsica requerirà el compliment **simultani** de les condicions següents:

Tindre complits quinze anys, o complir-los durant l'any natural en curs,

i no superar els dèset anys d'edat en el moment de l'accés o durant l'any natural en curs

Haver cursat el primer cicle d'Educació Secundària Obligatòria o, excepcionalment, haver cursat el segon curs de l'Educació Secundària Obligatòria.

Haver proposat l'equip docent als pares, mares o tutors legals la incorporació de l'alumne o alumna a un cicle de Formació Professional Bàsica,

Què aprendré i fer?

Preparar equips i aplicacions informàtiques per a dur a terme la gravació, tractament i impressió de dades i textos, assegurant el seu funcionament.

Elaborar documents, utilitzant el llenguatge científic i els recursos gràfics i expositius en funció dels contextos d'aplicació, assegurant la seua confidencialitat, i utilitzant aplicacions informàtiques.

Realitzar tasques bàsiques d'emmagatzematge i arxiu d'informació i documentació, tant en suport digital com convencional, d'acord amb els protocols establerts.

Realitzar labors de reprografia i enquadrant bàsic de documents d'acord amb els criteris de qualitat establerts.

Tramitar correspondència i paqueteria, interna o externa, utilitzant els mitjans i criteris establerts.

Realitzar operacions bàsiques de tresoreria, utilitzant els documents adequats en cada cas.

Realitzar les tasques bàsiques de manteniment del magatzem de material d'oficina, preparant les comandes que assegurin un nivell d'existències mínim.

Atendre el client, utilitzant les normes de cortesia i demostrant interès i preocupació per resoldre satisfactoriament les seues necessitats.

Aplicar els procediments de seguretat establerts en l'exercici de les seues activitats professionals evitant danys en les persones i instal·lacions.

Realitzar les tasques de la seua responsabilitat tant individualment com en equip, amb autonomia i iniciativa, adaptant-se a les situacions produïdes per canvis tecnològics o organitzatius.

Adquirir hàbits de responsabilitat i autonomia basats en la pràctica de valors, afavorint les relacions interpersonals i professionals, treballant en equip i generant un ambient favorable de convivència que permeti integrar-se en els distints àmbits de la societat.

Desenrotllar hàbits i valors acords amb la conservació i sostenibilitat del patrimoni natural, analitzant la interacció entre les societats humanes i el medi natural i valorant les conseqüències que es deriven de l'acció humana sobre el mig.

Valorar les diferents manifestacions artístiques i culturals de forma fonamentada utilitzant-les com a font d'enriquiment personal i social i desenrotllant actituds estètiques i sensibles cap a la diversitat cultural i el patrimoni artístic.

Comunicar-se en diferents situacions laborals o socials utilitzant recursos lingüístics amb precisió i claredat, tenint en compte el context i utilitzant formes orals i escrites bàsiques tant de la pròpia llengua com d'alguna llengua estrangera.

Resoldre problemes predicibles relacionats amb el seu entorn social i productiu utilitzant els elements proporcionats per les ciències aplicades i socials i respectant la diversitat d'opinions com a font d'enriquiment en la presa de decisions.

Exercir de manera activa i responsable els drets i deures derivats tant de la seua activitat professional com de la seua condició de ciutadà

Al finalitzar els meus estudis, què puc fer?

- Treballar com:
- Auxiliar d'oficina.
- Auxiliar de servicis generals.
- Auxiliar d'arxiu.
- Ordenança.
- Auxiliar d'informació.
- Telefonista en servicis centrals d'informació.
- Classificador i/o repartidor de correspondència.
- Grabador-verificador de dades.
- Auxiliar de digitalització.
- Operador documental.
- Auxiliar de venda.
- Auxiliar de dependent de comerç
- Operador/a de cobrament o Caixer/a.

Continuar estudiant:

Un cicle formatiu de grau mitjà (Este títol tindrà preferència per a l'admissió a tots els títols de grau mitjà de les famílies professionals d'Administració i Gestió, Comerç i Màrqueting, Tèxtil, Confecció i Pell, Vidre i ceràmica i Arts Gràfiques).

**Departament Administratiu
Informació TODO FP
Carmen Muñoz**

LA FORMACIÓ PROFESSIONAL DUAL

La formació professional dual és una nova oferta formativa dins la Formació Professional. Esta formació consisteix en que l'alumne matriculat en un cicle formatiu de grau mitjà o en un cicle de grau superior, durant el temps de durada del cicle, complete la seva formació realitzant pràctiques en una empresa.

L'objectiu principal de la Formació Professional Dual és el de marcar un camí d'evolució de les ensenyances de Formació Professional en la Comunitat Valenciana cap a una major adequació de la formació dels futurs treballadors i treballadores a les necessitats de les empreses.

Aquesta col·laboració i participació de les empreses en el sistema educatiu professional permet que les empreses coneguen de manera més pròxima la formació que reben els estudiants, i a la formació professional adaptar les

seves ensenyances a les necessitats específiques de les empreses, així la formació dual pretén que l'empresa i el centre de formació professional estretisquen els seves relacions, unisquen esforços i amb tot afavorir una major inserció de l'alumnat en el món laboral.

Qui pot accedir a la Formació Professional Dual?

Qualsevol alumne d'un cicle formatiu de grau mitjà o de grau superior, si el centre oferta esta ensenyança. Els menors d'edat seran, en tot cas, majors de 16 anys i comptaran amb una autorització dels pares o representants legals.

Tot l'alumne matriculat en un centre de formació dual acceptarà entre altres les condicions següents:

- Que es matricula en un grup amb condicions diferents, alumnes en dual i alumnes en no dual.

- Que hi ha criteris de selecció per ocupar els possibles llocs formatius en l'empresa.

- Que es tindran en compte les valoracions dels instructors/instructoras de les empreses en l'avaluació del cicle formatiu.

Per finalitzar el cicle formatiu tots els alumnes, tant els que participen en l'ensenyament dual com els que no, hauran de fer les hores de FCT (Formació en Centres de Treball).

La titulació obtinguda en finalitzar el cicle serà el títol del cicle formatiu cursat, a més d'un certificat de l'activitat realitzada en l'empresa expedit pel centre educatiu per als alumnes que han participat en l'ensenyament dual.

**Carmen Muñoz
Departament Administratiu**

MURDER IN PARIS

CHAPTER 1: "A BAD NEW"

Matthew is a young businessman who lives in London. He has got an important business company in the center of the city. He's twenty-four years old and his family lives in Paris. Her mother's an important judge and his brother is studying in Madrid. He decided to set up his own company five years ago. Besides that, during last years, Matthew had earned a lot of money.

One day, Matthew receives a bad new: her mother has died. According to the forensic, her death had been caused by a heart attack. After that, Matthew decides to stay for a week in Paris.

CHAPTER 2: "THE RESEARCH"

Next morning, Matthew catches some albums to remember nice times. But when he opens a drawer, he finds a letter addressed to him. The letter was written by her mother. He read it.

May 3rd, 2014

Dear Matthew,

I'm in danger. I'm writing to tell you that Joseph Watson wants to kill me because two years ago I locked up in prison his son. He committed a crime but his father never believed it. Please come soon.

Anne

Matthew didn't know what to do. How could he demonstrate that her mother had been murdered? He didn't have any proof!

First, he decides to research to the Watson family. They are a rich family from Paris. Joseph works in a bank and her wife is a dressmaker. They have got two sons: Julien and Pierre. But Julien is in prison. He killed a man in a road accident because he was drunk. As there were proofs against Julien, the judge (Matthew's mother) had to lock him up in prison. Joseph Watson never accepted this. Matthew has got information about Watson's family, but he can't do anything.

Next morning, while he's walking on the street, he receives a phone call.

"Who are you?"-says.

"I have to tell you an important

thing about the death of your mother. Please at nine o'clock, go to the Rue du Renard number 237"-a feminine voice says.

At nine o'clock, he arrives there. A very beautiful woman opens the door and Matthew enters inside the house. She's Édith, a judge who worked with Anne, her mother.

"Two months ago, Anne received an anonymous letter where it said that if Julien Watson didn't leave the prison, she would die. But Anne never accepted the blackmail. She was terrified and she asked me some help. We went to the police but as the letter was anonymous we couldn't do anything. I said to her that she should send you a letter because you were the only person that could help her. But next day, Anne was found dead in her house. The forensic said that her death had been caused by a heart attack but I always thought that the forensic was an accomplice"- Édith says.

First, they go to the medical clinic to talk with the forensic. Édith says to him that they have got some proofs which they show that he's an accomplice and therefore, they can lock him up in prison. Then, the forensic starts to tell the true history.

"Last week, Joseph came here. He would give me 5000€ if I said that her death had been caused by a heart attack. But actually, Anne was poisoned by Joseph"-the forensic says.

Secondly, they go to the prison to visit to Julien. Matthew and Édith say to him that if he collaborated with them, he would go out. Julien accepts.

"Two months ago, I received some letters from my father where he told me that he wanted to kill to Anne."

"They are in my father's house"- Julien answers.

That night, Anne and Matthew

entered in the house of Joseph Watson. Joseph and her wife were sleeping. They caught the letters. They were in his office. After that, they went out.

Finally, Édith explained him that he should catch the letters which Joseph sent to her mother to show that Joseph Watson is the killer.

CHAPTER 3: "THE TRIAL"

Édith and Matthew have the necessary proofs to demonstrate that Anne had been poisoned by Joseph Watson.

They go to the police and they explain them everything. Then, Joseph is arrested.

One month later, the trial is celebrated. Édith and Matthew demonstrate that the handwriting of Anne's letter is the same handwriting of Joseph Watson's letters.

Besides, the forensic explains how he was bribed. Moreover, in the letters of Joseph, he said that he wanted to kill Anne. Although they had these proofs, Joseph is imprisoned.

Days later, Julien Watson goes out of prison and Matthew comes back to London.

Finally, the murder in Paris had been solved.

Carlos Cerdá
4t d'ESO

CONCURS COMPITALIA

El dia 27 de març, els alumnes de 4t d'ESO, 1r i 2n de batxillerat, vam anar a València per a participar en un concurs teatral anomenat **Compitalia**. Aquest certamen va tindre lloc a l'institut Sorolla.

El nostre centre va representar l'obra **La Aulularia**, escrita per Plaute. Durant el trajecte es podia respirar un ambient nerviós i emocionant, però sobretot, amb moltes ganes d'actuar.

Quan vam arribar vam dinar i vam fer l'últim assaig general abans de la representació. Nosaltres fórem els primers en actuar, i entre rialles i aplaudiments vam triomfar!

En conclusió, fou una experiència molt enriquidora i gratificant.

Jana, Inés, Antoni i Álvaro

2n de Batxillerat

CONCURS BÍBLIC

Este curs s'ha celebrat el XXIX Concurs Bíblic de Catalunya amb el tema **"I vosaltres, qui dieu que sóc?"**.

Tots els alumnes de 1r i 2n d'ESO que cursen l'assignatura de Religió hem treballat durant el mes de gener un qüestionari sobre el tema, i voluntàriament hem participat (els alumnes que estan fotografiats en aquest article).

El qüestionari l'hem treballat a la llum d'unes cites bíbliques que se'ns proposava i en l'última pregunta hem donat el nostre parer sobre qui és Jesús per a nosaltres.

Al mes d'abril es va publicar el veredict, resultant agraciats amb el 1r premi de tots els centres participants del Bisbat de Tortosa.

El 17 de maig vam replegar el premi al Seminari de Tortosa: un lot de llibres i un reproductor dvd.

Mònica Cerdà
professora de religió

TEATRE A SAGUNT

El dia 7 d'abril els alumnes de 4t d'ESO, 1r i 2n de batxiller, vam anar a veure dues representacions teatrals a Sagunt. Aquestes obres es van representar al teatre romà. Vam eixir d'Alcalà de Xivert a les vuit i mitja i vam arribar a Sagunt al voltant de les deu del matí. Una vegada allí, les mestres que ens acompanyaven ens van indicar on serien les actuacions. La primera obra començava a les dotze i ens van deixar donar una volta per conèixer Sagunt.

Després d'uns quants cafés i unes coca-coles, ens vam dirigir al teatre, ja que la primera actuació era en llatí. Tots els alumnes d'aquesta assignatura hi vam anar, a més, d'altres companys que hi acudien a aquesta excursió també hi van entrar.

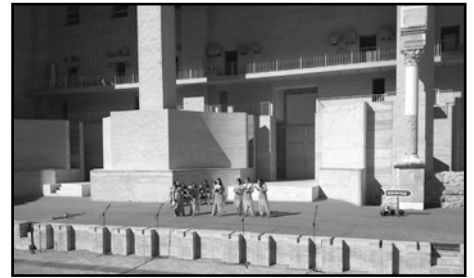
Després d'aquesta obra vam tindre temps lliure per a dinar. Nosaltres ho vam fer en una *terraseta* amb un entrepà i un refresc. Com era d'esperar, ens vam fer un cafè, però en un altre lloc, on ens vam riure moltíssim i sobretot ens vam endur una sorpresa... L'actuació era en portuguès! Però gràcies a que amb l'entrada del teatre ens donaven un llibre i alguns l'havíem llegit, vam

poder seguir l'obra.

La representació que vam veure era una comèdia grega anomenada Lisístrata de l'autor grec Aristófan. Ens va sorprendre l'argument, ja que tractava de les mesures que van prendre les dones ateneses per aturar la guerra amb Esparta. L'actuació va estar molt entretinguda, encara que vam trobar un inconvenient i és que al ser a les quatre de la vesprada feia molta calor. Una vegada acabada la representació vam acudir a l'autobús que ja ens esperava a l'entrada de Sagunt i ens va portar cap a casa.

Hi va ser una activitat extraescolar molt interessant i productiva ja que vam poder aprendre algunes paraules en portuguès i llatí. Esperem tornar l'any que ve i gaudir de nou a Sagunt.

Cintia Sanz i Lydia Nofre
1r de Batxillerat

MULTIAVENTURA 2013

Els alumnes de primer i segon d'ESO van participar en l'activitat de Multiaventura que es va realitzar durant tres dies el maig del 2013.

Aquesta activitat va tindre lloc a Venta del Moro i les activitats es van realitzar en el riu anomenat "Hoces del Cabriel".

Els alumnes vam aprendre i gaudir de multitud d'activitats: piragüisme, barranc aquàtic, tirolina, ponts tibetans, tir amb arc, escalada, orientació nocturna i rafting.

A més a més, l'última nit vam celebrar una festa de disfresses com a acomiadament del viatge i estiguérem ballant tots junts en un pub del poble.

SENDERISME AL CASTELL DE XIVERT

L'experiència del senderisme em va agradar molt perquè vam gaudir moltíssim de les precioses vistes del castell i de la natura.

El recorregut va començar des de l'institut. Des d'allí començarem a pujar la muntanya per la creu del Francès. Allí vam realitzar una parada per a esmorzar i fer-nos algunes fotos. A partir d'ací començava la part més dura del senderisme ja que era tot costa cap amunt. Vam anar realitzant algunes parades per a què la gent que pujava més ràpid no se separés de la resta. Una vegada dalt, començarem a crestejar per la muntanya fins

aplegar al Castell de Xivert. El castell és molt bonic i té torres i un mirador des del qual es pot veure fins a Santa Magdalena. Allí vam aprofitar per fer jocs, moltes fotos, investigar per les torres i el poblat musulmà, tornar a menjar i també hidratar-nos. Mónica ens va explicar algunes nocions de supervivència en la muntanya.

Després, per baixar, vam agafar un senderet prou estretet i havíem d'anar amb molta cura i en filera, un darrere de l'altre. Alguns no van fer cas i van baixar, en algun moment, corrent. Jo em vaig fer una xicoteta ferida en eixir-me'n del sender i caure.

En el recorregut fins a l'institut vam anar cantant cançons i finalment aplegarem allí a les 14.00.

Va ser una experiència inoblidable que repetiria sens dubte.

Carlos Casanova
1r d'ESO

ENGLISH THEATRE.

Destination London

Agatha and Arthur are two students that don't know each other, but they will meet by chance at the airport with the same aim: visiting London. It is the first time they travel to the capital of England. Both of them are going to live with an English family during one month and they will be able to practice the language, know the city and make new friends.

As they are going to be alone in that big city, they will live unusual situations in the tube, at the Parliament, next to the Thames river, etc.

Agatha is an adventurous girl who has clearly done her research in London and is an intelligent and knowledgeable teenager and Arthur is a very nervous guy who lives in a world of fantasy. He has never been abroad before, but his imagination takes him on many wonderful adventures.

This is a very intelligent and witty comedy in which the students will learn to communicate in different real situations for them.

Miss Betty

STUDENT'S OPINIONS

I liked the play because it was very funny and the language was very easy to understand. I didn't like the decoration so much because it was very simple. The actors did their job very good. They were very funny!!!! Sometimes, they didn't talk but we knew what it was happening because the characters did some expressions and we could guess all the story.

Another thing that I liked very much was when some classmates participated in the play. It was the funniest moment in the play. We laughed a lot.

We really had a lovely time!!!!!!

Anna Marín
3r d'ESO

Last Tuesday, the students of the IES Serra d'Irta went to see a theatre play called *Destination London*. This play is about two Spanish students that take a flight with destination to

London. In the play, the actors need to be helped by the public and it became a very interactive play. It was really funny!!!

I recommend this play because it is very interesting and entertaining and you can learn English too.

Víctor Torrens
4t d'ESO

One day, last March, students in the High School went to see a funny play in which there were only two actors and a technical sound. The actors were very funny, especially the boy as he mixed

public-picked students to act in the theatre. It was really funny!!!!

Álvaro Cucala
4t d'ESO

On Thursday 1st April, we went to see a theatre play called: *Destination London*. It was very funny and I recommend it for the following reasons: It's a very entertaining play where spectators participate too. Moreover, the actors acted really well and they used a very easy language.

In conclusion, it was a very good play and I enjoyed it a lot!!!

Carlos Cerdá
4t d'ESO

I liked the play very much because it is very funny and I understood it perfectly. And also we participated in the play, so it was very entertaining!!!

I would really recommend it because you have fun and learn at the same time!!!

Núria Esteller
3r d'ESO

I really liked the play because the actors were very funny and entertaining. I really recommend it to High School students because the dialogue was very easy and the actors sang and danced a lot. It was great!!!!

Sara Loriente
3r d'ESO

It was a very entertaining and funny play. I really liked it!!! They took four people on stage and dressed them in different ways. I was very surprised because their imagination was so big. I really liked the ability to manage the four chairs and two posters using a map and a dressing room. It was fantastic!!!

Maneu Manuel
4t d'ESO

